

ČASOPIS PRE VŠETKÝCH KRESTANOV

Vítazný život

2/2016

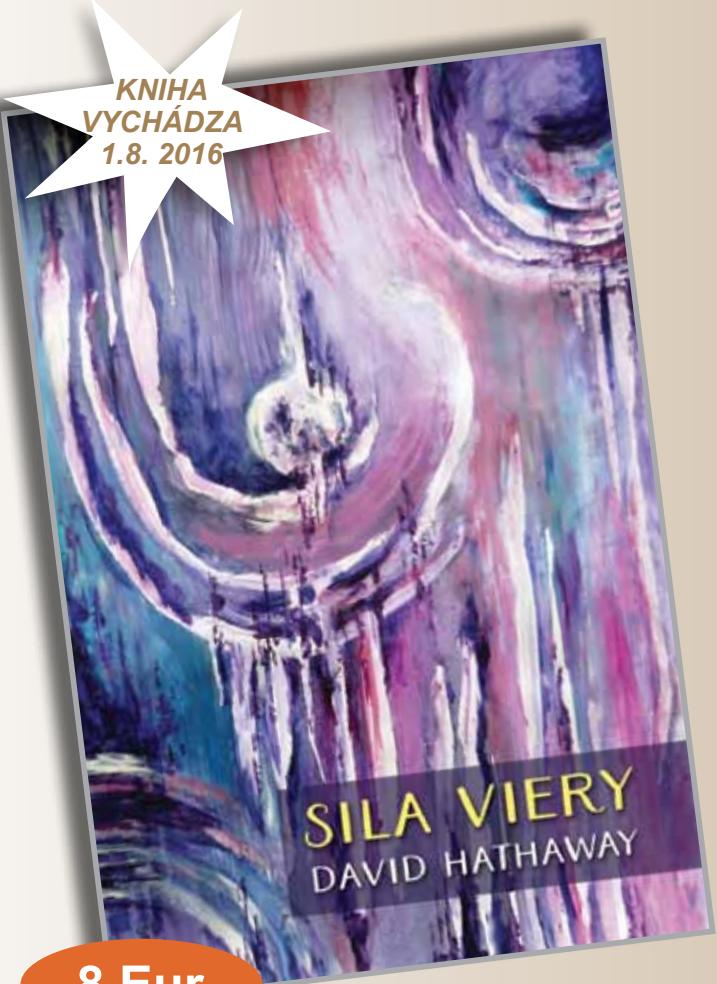

► KONFERENCIA VIERY
V BRATISLAVE

(8–11)

SLOVO ŽIVOTA

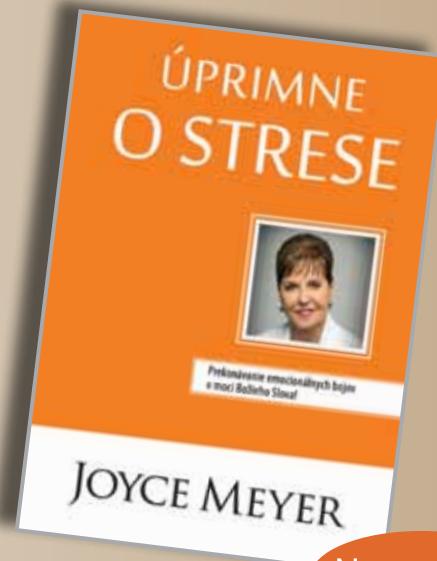
8 Eur

David Hathaway
SILA VIERY
14 x 21 cm, mäkká väzba

David sa nikdy nebál podstúpiť nebezpečenstvo. Počas 60-tich rokov precestoval Európu a bývalý Sovietsky zväz, aby prinášal Božiu zvest spásenia a uzdravenia aj za železnú oponu. Zažil zázračné vyslobodenie z komunistického väzenia v bývalom Československu, dvakrát bol uzdravený z rakoviny a prežil päť pokusov o vraždu. David naozaj dokazuje, že život s Kristom je obrovským dobrodružstvom. Často hovorí, že radšej by žil v búrke s Ježišom ako v pokoji bez Noho. Už 60 rokov sleduje jediný cieľ: vidieť, ako sa Božia moc manifestuje na zemi a preniesť túto väšeň na ďalších nasledovníkov.

JOYCE MEYER
ÚPRIMNE O STRESE
80 strán, 15 x 11 cm, mäkká väzba

V tejto malej knižke s podtitulom *Prekonávanie emocionálnych bojov v moci Božieho slova* autorka rámcovo popisuje biblické pravdy, ktoré vám pomôžu prekonať stresujúce situácie, a naučí vás rozoznávať neblahé následky napäťia. Objavte, ako stres zvládať, ako ho ovládať. Autorka popisuje aj klúčové kroky k tomu, ako nevyhorieť.

Nepredajná

VÝHODNÁ AKCIA

Budťte medzi prvými 50-timi, ktorí si prostredníctvom nášho eshopu objednajú knihu **Sila viery**, a my vám zadarmo pošleme knihu **Úprimne o strese** od Joyce Meyer (ide o posledné kusy, ktoré sa nedajú samostatne objednať).

Všetky naše knihy si môžete kúpiť aj na Tomášikovej 30 v priestoroch Slova života (Tel: 02-20929311). Tým, ktorí nie sú z Bratislavы, odporúčame objednávať cez eshop na www.slovozivota.sk Posielame na dobierku za 2 eurá.

OBSAH

PRÁVE TERAZ SA NESMIEŠ VZDAŤ!

SKUTOČNÝ PRÍBEH

Zo smrti do života
Miloš ŠÍPOŠ

str. 4–5

NOVÁ KNIHA
Sila viery
David HATHAWAY

str. 6–7

AKTUÁLNA REPORTÁŽ
**Sme nádejou pre Bratislavu,
Slovensko i Európu**
Konferencia viery

str. 8

ROZHOVOR
**Ako Boh premieňa ovečky
na vojnové kone**

Rozhovor s pastorom
SRINIM z Dubaja

str. 9–11

VYUČOVANIE
Ako privádzať ľudí k Ježišovi

Peter ČÚRKÝ

str. 12–13

ROZHOVOR
**Boh má veľké plány
s našou krajinou**

Rozhovor s Marekom
KRAJČÍM

str. 14–16

REPORTÁŽ
**Nový vzťah medzi Židmi
a kresťanmi v 21. storočí**

str. 17

POVIEDKA
Maratón duše
Martin HUNCÁR

str. 18–19

SPRÁVY Z MISIE
Slovo života v Bejrúte

str. 20

HISTÓRIA KRESŤANSTVA
Anabaptisti
Radikálna reformácia

str. 21

Fotka na titulke: **Carl Gustaf SEVERIN** s prekladateľom na Konferencii viery 2016 v Bratislave.

Autor fotografie: **Petra Rusnáková**

Niet pochýb o tom, že žijeme v náročnej dobe. Máme za sebou prekvapujúce hlasovanie Veľkej Británie a následný proces Brexitu, neutichajúce hrozby terorizmu, migračného krízu či rýchly nárast extrémnej pravice v celej Európe. Ale nemusíme možno ísť ani tak daleko. Každý z nás zažíva svoje každodenné zápas, o ktorých sa nepíše v dennej tlači, no o to viac „tlačia“ na nás život.

Starosti o rodinu, neúspechy v práci, nedorozumenia vo vzťahoch, frustrácie v zápchach, nenaplnené očakávania, malá výplata alebo výpovedz z práce... Viete, o čom hovoríme? Ani kresťania voči tomu nie sú imunní. Ježiš to, samozrejme, vedel, a tak povedal: „...na svete budete mať súženia a skúšky a útlak a frustrácie; ale **budte dobré mysele** (posmelte sa, budte pevní, istí a neohrození). Lebo ja som premohol svet (zbavil som ho moci ubližiť vám a porazil som ho kvôli vám)“ (Ján 16:33, Amplified version). Nie je to úžasná správa práve pre obdobie neistoty, v ktorej žijeme? Kresťanstvo nepopiera existenciu životných tŕžností a frustrácií, no nekončí pri nich. „Budte dobré mysele,“ hovorí Ježiš, „lebo ja som premohol svet.“ Dokonca dodáva, že zvíťazil a porazil svet práve kvôli nám. Kniha Prísloví pridáva túto múdrost: „**Starost v srdci človeka tlačí ho dolu; ale dobré slovo ho obveselí**“ (Pr 12:25). Starosti života či skúšky, ktorími prechádzame, sú realitu a dokážu nás tlačiť dole; no Boh má pre nás aj uprostred toho radosť a obveselenie srdca.

Na sociálnych sietiach niekto uverejnili tento citát: „**Najväčšie zázraky ľa čakajú po najväčších skúškach. Preto sa práve teraz nesmieš vzdať!**“ Keď ti je najťažšie a zdá sa, že si už všetko skúsil, no nevidíš riešenie, jednoducho sa odmietni vzdať. Možno si od svojho priesomu či odpovede vzdialený iba o jedno zázračné stretnutie, či ešte jeden týždeň vernosti navyše.

Abrahám by ti rozumel. Mal špeciálne zmluvu s Bohom a nádherné zasluženie. Boh ho vyviedol z jeho stanu, tak-

povediac z jeho stereotypu a limitácie, ukázal mu nebo a povedal, aby spočítal hviezdy. Keď chcel Abrahám po chvíli počítania Bohu povedať, že ich je príliš veľa, Boh ho zaskočil týmito slovami: „*Tol'ko potomstva budeš mať!*“ Ale 25 rokov sa nič nedialo a nielen on, ale hlavne Sára už boli daleko za vekom, kedy mohli mať dieťa. Ale Boh im bol verný. Keď Sára nakoniec v 99-tich otehotnela, ľudia nemohli uveriť vlastným očiam. Ženy si isto pošuškávali, že to aj tak nedokáže donosiť... priprav sa na to, že nie vždy ti budú ľudia fandit. Ale Abrahám so Sárou sa už naučili, že Bohu môžu dôverovať. Odmietať pozerať iba na to, čo sa vidí, a vierou nakoniec Sára „*porodila mimo času veku, keďže mala za verného toho, ktorý zasľúbil*“ (Žid 11:11). Keď sa potom títo zrelí dôchodcovia prechádzali po púšti so svojou ratolestou v kočíku, nebolo šťastnejšej rodiny. Narodil sa im Izák, alebo hebrejsky Jicchak, čo znamená „budú sa smiat“ . Boh im bol verný a bude i tebe. Len nesmiesť dovoliť, aby ľa v procese čakania starosti a neúspechy začali „tlačiť“ príliš dole. Keď mal Edison za sebou ďalší neúspešný pokus pri snahe vynájsť žiarovku – a mal ich niekoľko tisíc – novinárom odpovedal: „Aký neúspech? Akurát som vynášiel ďalší spôsob, akým sa to nedá urobiť.“ Nevzdávaj sa! Skutočnými šampiónmi nie sú tí, ktorí nikdy nezlyhajú, ale tí, ktorí sa odmietnu vzdať.

Prajem vám, aby ste počas tohto leta dokázali načerpať dostatok síl a zažívali neustálu Božiu blízkosť. Nezabúdajte na svojich najbližších a naučte sa radovať aj z maličkostí, ktoré viete pripísati Božej dobrote a priazni. Keď pred pár rokmi Carl-Gustaf Severin kvôli zlyhaniu srdca len tak-tak unikol smrти, niekoľko mesiacov mal na Skype jediný status: „Tack!“ „Dákujem!“ Odrazu si začneš oveľa viac väztiť úsmev svojich detí, objatie milovaných alebo ranný spev vtáčat. Neboj sa, uprostred toho, ako sa v Bohu raduješ, On pracuje v tvor prospch. Verím, že aj tvor Izák je na ceste a prinesie ti veľkú radosť.

Peter Čúrik

Za smrti do života

MILOŠ ŠÍPOŠ

Je ženatý a má dve dospievajúce deti. Pracuje ako nákupca pre výrobnú spoločnosť. Po operácii srdca sa ocitol na prahu smrti, dokonca videl, ako sa vzdáluje od svojho tela a prepadá sa do šera, no Pán ho slovami: „Čiň dobre, ži v pravde a pravda t'a vyslobodí,“ vrátil späť. Slúži Bohu celým srdcom a od apríla 2016 je vedúcim misijnej skupiny Slova života Banská Bystrica.

V zajatí neodpustenia

Pochádzam z Topoľčian, vyrastal som v katolíckej rodine a od malička som bol vedený rodičmi a starými rodičmi k návšteve kostola. Viera v Boha, presnejšie, návšteva kostola, bola pre našu rodinu vždy dôležitá. Vysokú školu som študoval v Bratislave, v roku 1989 som promoval na Strojníckej fakulte Slovenskej technickej univerzity. Tam som sa zoznámil so svojou terajšou manželkou, s ktorou sme sa neskôr vzali a stále sme spolu šťastní. Aj počas štúdia som stále navštevoval omše, chodieval som na spoved' ale s jedným problémom som si nevedel rady – žil som v neodpustení. Nedokázal som zabudnúť na krivdy, ktoré sa mi stali. Veľmi som sa trápil, pretože sa to týkalo vlastnej rodiny; stále som sa k tomu vracal ako v začarovanom kruhu. Po návrate z vojenskej služby som sa oženil a začal nový život ďaleko od svojho rodiska. Môj vnútorný stav to však neovplyvnilo, stále som bol v zajatí neodpustenia, dokonca sa to zhoršilo, pretože sa rozšíril okruh ľudí, ktorým som mal problém odpustiť. Trvalo to dva roky, no potom nastali udalosti, ktoré natrvalo zmenili môj život.

Ako som sa ocitol na JIS-ke

V roku 1992 som nastúpil do nemocnice na urologické vyšetrenie, a to práve v čase, keď som sa dostal do konfliktu

s jednou príbusznou. Bol som z toho veľmi frustrovaný, trápilo ma to, no napriek tomu som si držal neodpustenie. Bol som presvedčený, že som konal správne. Vtedy som si neuvedomoval dosah svojho hriechu. Po prijatí na urologické oddelenie som podstúpil cystoskopické vyšetrenie, pri ktorom došlo k vnútornému krvácaniu. Začali mi rapídne ubúdať sily, stále mi dávali krv, ale krvácanie sa nedarilo zastaviť. Preto ma promptne preložili na ARO. Tesne predtým som požiadal o návštevu kňaza, ktorému som vyznal všetky svoje hriechy. Kňaz mi nie lenže dal rozhrešenie, ale počas spovede mi povedal aj svoje svedectvo o uzdravení z mozgovej obrny. Predtým bol vraj pripútaný na lôžko a úplne paralyzovaný, odkázaný na cudziu pomoc, ale Boh ho uzdravil a teraz z vďačnosti pomáha iným ľuďom, ktorí to potrebujú. Jeho posledné slová mi priniesli nádej: „Ježiš vás zachráni!“

Na jednotke intenzívnej starostlivosti som bol spočiatku sám, ale pred večerom pribudli ku mnene ešte dva muži, ktorí však v ten istý deň aj zomreli. Vnímal som túto skutočnosť veľmi hmlisto, pretože som bol úplne zoslabnutý, ale informáciu o ich úmrtí som zachytil, pretože sa o nej hovorilo. Prepadol som strachu zo smrti a v beznádeji si uvedomoval dôsledky svojho zlého konania. Všetko to prispelo k tomu, že som začal ešte viac upadať psychicky i fyzicky. Blížil sa večer,

vedel som to podľa zapnutia svetiel. Bol som pripojený na umelé dýchanie. Zrazu som začul zvukový signál a z posledných síl som sa otočil. Na monitore som uvidel slabnúcu krivku činnosti srdca a začul hlas: „Odchádza nám!“ Neviem ako dlho to trvalo, ale posledné, čo si pamätam, boli znepokojené hlasy.

Počul som Jeho hlas a uvidel Jeho siluetu

Náhle som pocítil silný kŕč v tele a odrazu som len sledoval, ako sa vzdialujem od posteľe, na ktorej som ležal. Krivka, ktorá monitorovala moje srdce sa zmenila na priamku – zlé znamenie... Moje telo ležalo bezvládne na nemocničnom lôžku, obklopené bezradnými lekármi pokúšajúcimi sa ma oživiť. Zrazu som pocítil silné, priam očľové zovretie, niekto ma chytil a unášal preč. Išiel som tmavým tunelom veľkou rýchlosťou a z neho som prešiel do krajiny, kde bola len hmla, močiare a šero. Zmocnil sa ma veľký strach, skľúčenosť a beznádej.

Vtom zaznel hlas: „Pust' ho!“ Na Jeho rozhodné slovo vyriecknuté v autorite moje zovretie ihned povolilo a ja som uvidel jagavé svetlo a vňom siluetu postavy, ktorá ku mne hovorí: „Čiň dobre, ži v pravde a pravda t'a vyslobodí.“ V Jeho slovách som pocítil ohromnú lásku a súcit. Po chvíli som si uvedomil, že sa vracam späť, uvidel som nemocnicu, miestnosť, kde leží moje telo, do ktorého som znova vstúpil. Hned' nato som začul

Išiel som tmavým tunelom veľkou rýchlosťou a z neho som prešiel do krajiny, kde bola len hmla, močiare a šero.

hlas doktora: „Máme ho!“ Čiara merajúca EKG môjho srdca sa znova zmenila na bežnú krivku, znamenajúcu pravidelnú činnosť srdca.

To, čo sa mi stalo, zasiahlo a ovplyvnilo celý môj život. Spoznal som, že Boh je Láska, je živý a veľmi mocný. Daroval mi druhú šancu, vrátil ma zo smrti do života. Keď ma prepustili z nemocnice, ako prvé som navštívil osobu, ktorej som ublížil, a prosil ju o odpustenie. Boh to stretnutie pripravil, bola voči mne veľmi otvorená a došlo k zmieraniu.

Konečne slobodný

Niet pochýb, že Pán už v mojom živote konal a povolával si ma k sebe. No až v roku 2002 som sa obrátil podľa Písma a prijal som Pána Ježiša Krista do svojho života ako Pána a Spasiteľa. Vyznal som všetky svoje hriechy a vedel som, že mi odpúšťa. V deň môjho obrátenia sa kázalo Božie slovo z Evanjelia Jána, 4. kapitoly, 32 verša: „A poznáte pravdu a pravda vás vyslobodi.“ Toto Slovo ma zasiahlo do srdca ako blesk z neba, pretože práve tento odkaz som už dostal od Noho na prahu života a smrti. Netrvalo dlho a Pán ma svojím slo-

vom začal vyslobodzovať aj z väzenia neodpustenia. Konečne som bol slobodný a môžem len potvrdiť platnosť toho, čo je napísané: „Lebo ak odpustíte ľuďom ich poklesky, odpustí aj vám váš nebeský Otec.“

Pri krste uzdravil moje choré srdce

Je toho veľa, čo by som mohol povedať na Božiu slávu, Pán sa stal neoddeliteľnou súčasťou môjho života, pomáha mi v práci, učí ma, ako jednať s ľuďmi. Z mojich krásnych milých detí sú dnes už tínedžeri, Peter práve maturuje, Marienka je o dva roky mladšia, je výbornou študentkou na gymnáziu. Nemôžem však nespomenúť udalosť, ktorá sa mi prihodila v roku 2004, keď som bol pred operáciou pruhu a lekár ma poslal na kardiologickú ambulanciu, pretože sa mu nepozdával výsledok z EKG. Tam mi urobili podrobné vyšetrenia a zistili, že moje srdce sa môže kedykoľvek zastaviť, pretože je obkolenosné interpolárnymi cestami. Informovali ma o tom, že sa musím podrobiť veľmi náročnej operácii, kde mi bude zavedená sonda priamo do srdcového svalu s cieľom prerušenia týchto životnebezpečných ciest. Povedal mi, aby som si doma usporiadal všetky záležitosti, pretože zákrok je veľmi vážny a riziko veľmi veľké. O operácii pruhu som nemohol ani uvažovať.

Išiel som domov a cestou premýšľal. Vedel som, že jedine Boh ma môže uzdraviť. Preto som začal volať k Pánovi a modliť sa modlitbu kráľa Ezechiáša, keď ochorel na smrť:

„Prosím, ó Hospodine, rozpomeň sa na to, že som chodil pred tebou v pravde a celým srdcom úprimným a robil som to, čo je dobré v tvojich očiach.“ Jeho odpoveďou bolo, aby som sa nechal pokrstiť. Poslúchol som.

Po krste som išiel ku kardiológovi a ten mi povedal, že už je známy termín vyšetrení pred samotným zákrokom. To bolo päť dní po krste. Absolvoval som prvé vyšetrenie a na moju nesmiernu radosť mi lekár oznámil, že tam nevidí nález, kvôli ktorému som prišiel, ale okolo srdca sú všetky interpolárne cesty popreťhané! Bol z toho taký prekvapený, že pre istotu toto vyšetrenie urobil ešte dvakrát. V Biblia je napísané, že si máme nadovšetko chrániť srdce, lebo z neho pramení život. Boh opäť zvítazil, uzdravil ma a ja môžem ďalej napínať Jeho plán pre svoj život. Som mu za všetko veľmi vdăčný, On je lekár lekárov, je láskavý a milosrdný voči každému.

Teším sa na to, čo ma čaká

V súčasnosti navštievujem znova obnovené bohoslužby Slova života v Banskej Bystrici, kde som aktívne zapojený v službe. Na naše zhromaždenia sa vracajú kresťania, ktorí tieto bohoslužby navštevovali v minulosti, ale prichádzajú aj noví ľudia, za čo patrí Bohu vďaka. Uvedomujem si, že nie je v mojich silách Bohu odplatiť to, čo mi učinil. Dal mi druhú šancu, som si istý, že to nie je náhoda. Chcem mu slúžiť z celého srdca a dobehnuť beh viery až do konca.

Sila vieri

David HATHAWAY

Mnohí z nás máme návštevu Davida Hathawaya z roku 2015 ešte v živej pamäti – preplnenú arénu bratislavskej Incheby, fyzické uzdravenia i výzvu priať Ježiša Krista ako Pána, na ktorú reagovalo mnoho ľudí. Služba tohto Božieho muža nás natoľko inšpirovala, že sme sa rozhodli vydať jednu z jeho kníh, aby sme čitateľom priblížili jeho úprimnú túžbu po manifestácii Božej moci v Európe. Prinášame vám úryvok z tejto knihy (ďalšie podrobnosti nájdete na str. 2 tohto čísla).

David Hathaway je evanjelista, zakladateľ organizácie *Eurovision Mission to Europe* a šéfredaktor časopisu *Prophetic Vision* vychádzajúceho v piatich jazykoch. Vďaka priamemu televíznemu prenosu sledujú jeho evanjelizácie milióny divákov na celom svete. Za komunizmu bol kvôli pašovaniu Biblií väznený v bývalom Československu.

NEZNÁME ÚZEMIE

Potrebjujeme duchovné prebudenie, novú moc Ducha Svätého, akú zažili apoštoli v deň Letníc. Klúčom k uvoľneniu tejto moci v našich životoch je nová úroveň vieri v Ježiša Krista!

Ked' učenici (podľa 17. kapitoly Evanjelia podľa Matúša) nedokázali vyhnáť démona z chlapca trpiaceho epilepsiou, Ježiš ich pokarhal za ich nevieru: „Keby ste mali vieriť čo i len ako horčicne semienko a povedali by ste tomuto vrchu: Prejdi odtiaľto tam!, tak prejde, a nič pre vás nebude nemožné“ (Mt 17:20). To je veľká výzva! Ked' som o tom vyučoval, Boh mi ukázal tajný klúč!

Neviera prináša zlyhanie...

Ježiš pokarhal učeníkov, pretože nemali vieriť na to, aby urobili, čo bolo treba. Dostali konkrétnu úlohu, ale zlyhali. Ježiš bol voči nim veľmi prísny. Potom, čo verejne zlyhali a On ich musel otvorené pokarhať, prišli za Ním do ústrania a spýtali sa Ho, kde sa stala chyba: „Prečo? Prečo sme nemohli vyhnáť zlého ducha a chlapca uzdravíť?“

... klúčom je viera

Tu zostáva čosi skryté. Áno, Ježiš na ich otázku odpovedá takto: „Keby ste mali

vieriť... hýbali by ste vrchmi.“ Skutočné tajomstvo vieriť je však skryté. Nedokážeme si predstaviť, žeby obyčajný človek dokázal pohnúť niečim, čo je väčšie ako on sám! Najprv sa trápime, pretože vrch, ktorým treba pohnúť, je väčší, ako sme čakali, prizveme teda na pomoc priateľov. Ked' sa vrch pohnie – stane sa zázrak, Boh niekoho uzdraví, alebo vriese finančný problém –, sme z toho natoľko nadšení (sám som to veľakrát zažil), že skutočný klúč zahodíme!

Učenici premeškali príležitosť získať veľkú moc. Ježiš im vložil klúč do rúk a keby ho boli použili, ich životy by sa zásadne zmenili! Ked' som hľadal Božiu moc, objavil som to, na čo som tak dlho čakal: existuje doteraz neznáme duchovné územie.

Musíme sa zobudit...

Uvedomme si, že Boh má väčšiu moc a slávu, akú sme doteraz videli. Sme pripravení prekročiť hranice svojich doterajších duchovných skúseností a vstúpiť do niečoho, o čom sme ani nesnívali?

Vedecké výskumy dokazujú, že žiadny človek nevyužíva reálnu kapacitu svojho mozgu. Inými slovami, kapacita ľudského mozgu presahuje čokoľvek,

čo si dokážeme predstaviť. Dokonca aj Einsteinovia nášho sveta používajú iba časť (možno iba 5 %) kapacity ľudského mozgu.

Aká veľká je teda Božia moc? Kto sú najväčší hrdinovia Biblie? Mojžiš, Eliáš, Pavol, Peter? Hoci Boh vykonal v ich životoch veľké zázraky, môžeme povedať, že niekto z nich videl viac ako 5 % Božej moci? Aký veľký je Boh? Dvadsaťkrát väčší, stokrát väčší než zázraky, ktoré videli? Ked' sa zamyslím nad tým, aký veľký je Boh v skutočnosti, zrazu chcem ten klúč, ktorý Ježiš ukázal svojim učeníkom: klúč, ktorý mi otvorí dvere úplne nových zážitkov. Akoby som sa celý život pozeral na Boha cez zadymené sklo a zrazu...!

... do „normálneho“ kresťanského života!

Viera je najväčší Boží dar. Ona je klúčom k „normálnemu“ kresťanskému životu! 1. list Korint'ianom vymenúva deväť darov, ktoré môžete priať až po krste Duchom Svätým: tri zamerané na reč (jazyky, výklad jazykov a proroctvo), tri intelektuálne dary (slovo poznania, slovo múdrosti a rozlišovanie duchov) a tri praktické dary (uzdravovanie, zázraky

a dar viery). Duch nám dáva tieto dary pre každodenný život. Tou istou mocou, akou hovoríte v jazykoch, uzdravujete chorých a robíte zázraky! Pavol sa pýta, či všetci robia zázraky. To je poriadna výzva! Dejú sa zázraky v každom zboze? Pre kresťanov by to malo byť NOR-MÁLNE! Volajte k Bohu, aby vás naplnil Duchom Svatým a mocou!

Viera je ČIN!

Žijete normálnym kresťanským životom? Máte dar viery? Viera NIE je záležitosť intelektu. Nemá nič spoločné s vaším vzdelaním, ani myslením – viera je to, čo ROBÍTE. Viera je ČIN. List Židom 11:1 opisuje vieriako PODSTAVTU a DÔKAZ, teda niečo pevné. Viera sa netýka intelektu, je to ten NAJPRAKTICKEJŠÍ dar, aký nám Boh môže dať.

Chcete sa Bohu páčiť?

Ak sa túžite páčiť Bohu, poradím vám jednu vec, ktorá Mu urobí väčšiu radosť než čokoľvek iné.

Dokonca aj v medziľudských vzťahoch – či ide o manželstvo, obchodný styk alebo priateľstvo – platí, že ak vzťah nestojí na vzájomnej dôvere partnerov, skôr či neskôr stroskotá. Dôvera sa ľažko získava, ale naopak, ľahko stráca. Keď poviete, že Bohu VERÍTE, že máte v VIERU v Noho (Žid 11:6), znamená to, že Mu DÔVERUJETE viac než komukoľvek inému na zemi či v nebi. To

A hora sa pred kalifovými očami dala do pohybu! Kalif uveril a spolu s ním aj mnoho Arabov, ktorí tam žili.

Mu prinesie viac slávy než iné veci, pretože viera je základom trvalého vzťahu. Vaša viera vysiela Bohu odkaz: „Viem, že ma nemôžeš sklamáť, pretože si Boh!“ Ak SKUTOČNE uveríte tomu, čo Pán hovorí, váš život sa zmení.

Strach z Božej moci!

Videl som mnoho zázrakov. Počas piatich rokov služby v Rusku a na Ukrajine sme naznamenali viac ako 20-tisíc uzdravení! KGB vedie o mne rozsiahle záznamy! Raz ma po príchode do istého ruského mesta čakali pracovníci tajnej služby, aby mi zakázali kázať. Nepre-

kážalo im samotné kázanie, ale zázraky! Z kazateľov strach nemajú; boja sa Božej moci! Spýtali sa ma: „Odkiaľ beriete právo uzdravovať chorych?“ Otvoril som Bibliu a ukázal im 16. kapitolu Evanjelia podľa Marka: „Boh nám prikazuje, aby sme kládli ruky na chorych a BUDÚ uzdravení! Budeme robiť to, čo hovorí Biblia!“ Nemohli nás zastaviť.

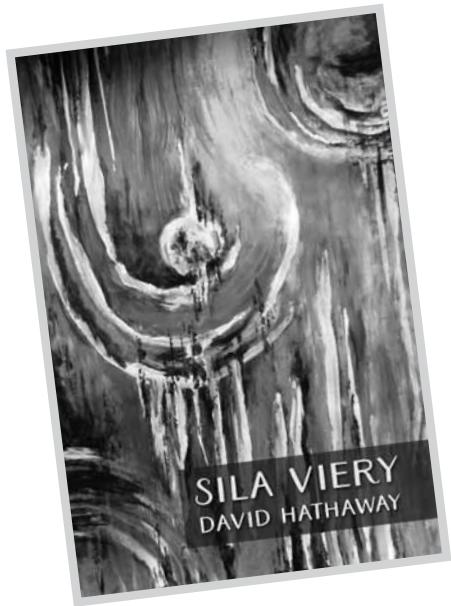
Viera hýbe vrchmi

Pred tridsiatimi rokmi ma v bývalom Československu zavreli do komunistického väzenia. Povedali mi, že ak sa nevzdám svojej viery, nevyjdem odtiaľ živý. Jedinou cestou, ako získať slobodu, bolo stať sa komunistom! Dali mi knihy, aby ma prevychovali. V jednej z nich som našiel pravdivý príbeh Marca Pola, talianskeho obchodníka a cestovateľa (1254-1354), ktorý precestoval Áziu a dostał sa až do Číny.

Jedného dňa prišiel Marco Polo do oblasti v okolí Mosulu a Bagdadu, kde vládol kalif, ktorý kresťanov nenávidel. Keď sa zhromaždil veľký zástup tamojších veriacich, kalif prišiel so svojím vojskom a vyhlásil, že ak sa nezrieknu svojej viery, všetkých ich pozabíja. Povedal: „Skôr než vás dám popraviť, dokážem, že váš Boh je mŕtvy a Biblia je lož. Píše sa v nej, že ak s vierou ako horčičné zrnko prikážete vrchu, aby sa pohol, pohne sa. Za vašou dedinou stojí kopec. Dávam vám tri dni na to, aby ste ho presunuli!“

Marco Polo píše, že dedinčania v prvý deň volali

ke Bohu: „Ach, Pane, zahynieme! Pohni tým kopcom!“ Hora však stála na mieste. Na druhý deň našli istého obuvníka, ktorý bol zbožnejší ako ostatní, a žiadali ho, aby sa modlil. Celý deň prosil Pána: „Ach, Bože, ak tým kopcom nepohneš, zomrieme!“ Vrch sa však nepresunul. Na tretí sa kalif vrátil a prikázal vojakom, aby veriacich vyviedli za dedinu a všetkých stáli! Najprv však vyhlásil: „Dal som vám tri dni a kopec sa nepresunul. Nemáte Boha a vaša Biblia je veľké klamstvo. Chcem, aby ste zomreli vo vedomí, že Boh neexistuje. Ešte raz sa pred mojimi očami pomodlite, potom vás dám stat.“

V komunistickom väzení, kde som nemal k dispozícii Bibliu, som v knihe o Marcovi Polovi číral, že tito veriaci sa tentoraz modlili odlišným spôsobom. Pozreli sa na kopec a v mene Ježiša Krista mu prikázali, aby sa premiestnil. A hora sa pred kalifovými očami dala do pohybu! Kalif uveril a spolu s ním aj mnoho Arabov, ktorí tam žili. Vďaka tomuto zázraku sa celá táto oblasť otvorila evanjeliu. Marco Polo bol zachránený a neskôr sa dostał aj do Číny, v ktorej je dnes viac ako 100 miliónov kresťanov! Ako sa celý tento príbeh začal? Tak, že Boh pohol vrchom!

Boh ku mne týmto príbehom prehovoril: „David, tvojím vrchom je toto väzenie. Ak mi uveríš, otvorím ti dvere väzenia a zázračne ťa z neho vyvediem.“ Začal som volať na Boha a žiadať si zázrak – a Boh ho urobil! Po desiatich mesiacoch (nie desiatich rokoch), presne v ten deň, ktorý mi Pán ukázal v modlitbe, prišiel do Prahy britský premiér, aby ma dostał na slobodu a domov som sa vrátil s ním! Informácia o zázraku, ktorý Boh urobil, obletela vďaka televízii a tlači celý svet!

Revolúcia

Ježiš povedal svojim učeníkom: „Stačí vám aj maličká viera!“ Všetko sa začína v malom. Prepustenie z väzenia neznamenalo pre mňa koniec, ale začiatok. Bola to REVOLÚCIA! V tej chvíli som POCHOPIL, že s Bohom NIČ nie je nemozné! Vtedy mi Pán vložil do rúk nový kľúč.

Sme nádejou pre Bratislavu, Slovensko i Európu

KONFERENCIA VIERY V BRATISLAVE

Konferencia. Organizovanie, veľa príprav a pre mnohých aj stres. Zároveň však veľké požehnanie, stretnutie s priateľmi, ktorých sme dlhšie nevideli, a čerstvé posolstvá z neba. A tiež výborná príležitosť uctievať Pána spoločne. Stovky ľudí v Národnom tenisovom centre v Bratislave vytvorili nádhernú atmosféru viery a očakávania. Veľká vďaka patrí hudobníkom a spevákom zo Slova života Bratislava a Banská Štiavnica a bratislavskému BCC worship tímu, ale aj desiatkam ďalších dobrovoľníkov, ktorí sa pričinili o hladký priebeh konferencie. Tento rok sme privítali troch kazateľov – Severina, Carlsona a Sriniego. Každý z nich bol iný, a práve to bolo skvelé, pretože sa vhodne dopĺňali.

Carl-Gustaf Severin kázal o viere, nádeji a láske. Svojím neopakovateľným humorom rozosmial aj tých z nás, ktorí sme niektoré jeho príbehy počuli už viackrát. Uprostred toho sme však zažili hlbku odpustenia a chodenia v láske, ktoré sú kľúčom k chodenu v moci Božej. Carl-Gustaf je úžasným príkladom misionára a priekopníka, ktorý burcuje mladú generáciu k úplnému nasledovaniu Krista. Áke Carlson má pomazanie učiteľa, jasne a zrozumiteľne vyučoval na tému, ako iným ľuďom slúžiť a hovoriť evanjelium. Jeho druhé po-

Otázka nie je, aká veľká je tvoja cirkev, ale aký veľký je tvoj Boh!

Srini

solstvo bolo o krácaní v autorite, ktorú nám Ježiš zveril. Prvýkrát bol na Slovensku pastor Srini z Dubaja. Jeho veta o tom, že Boh nás vyzýva, aby sme videli nevidené, počuli to, čo ešte nikto nepočul, a urobili to, čo ešte nikto iný neurobil,

Všetko, čo sa vidí, je podriadené zmene!

Severin

mi dodnes rezonuje v srdci. Jeho apoštolský plášť bol ľahko postrehnutelný v dôrade na misiu a zakladanie zborov. Veľmi sa mi páčil príbeh o negramotnom pastorovi, ktorý si vypočul vyučovanie na CD-čku a následne založil 40 zborov v Tanzá-

ni. Takýchto svedectiev o multiplikácii zborov spomenul niekoľko; postupne sa nám otvárali oči a začali sme veriť, že Pán môže niečo podobné urobiť aj medzi nami v Európe. Obzvlášť dôležité bolo jeho kázanie v nedeľu, keď zdôrazňoval, že ve-

Cirkev by mala využiť' akékol'vek nové prostriedky, aby kázala staré dobré evanjelium.

Carlson

riaci tu nie sú len preto, aby sa cirkvi a jej aktivít zúčastňovali, ale aby boli vytrénovaní k službe. Je načas, aby veriaci boli pripravení chodiť a konať v nadprirodzene. „Vidím napnutý luk. Budete vystrelení do niečoho väčšieho,“ povedal pastor Srini. „Ste nádejou pre Bratislavu, Slovensko i Európu.“

Martin Hunčár

Mnohí sme sa zhodli na tom, že čo sa týka duchovnej náplne, táto konferencia bola jedna z najmocnejších. Služobníci prinášali Božie slovo v čerstvom pomazaní a v jednote Ducha. Vytvorili kombináciu apoštolského, prorockého a učiteľského daru. Priniesli povzbudenie, ale zároveň cirkev vyzvali, aby sa odvážila vykročiť „na cestu, po ktorej ešte nešla“. Pár týždňov po konferencii som navštívil zbor v Dubaji a verím, že táto spolupráca donesie ešte veľa ovocia.

Pastor Peter Čurík

Ako Boh premieňa ovečky na vojnové kone

ROZHовор S PASTOROM SRINIM Z DUBAJA

Pastor Srini, je pre nás veľkým požehnaním, že si nás mohol navštíviť. Boli sme naozaj nesmierne požehnaní tvoju službou a príkladom, ktorý si nám zanechal. Kedže si na Slovensku a vôbec vo východnej Európe po prvýkrát, aké sú tvoje prvé dojmy? Ako si vnímal konferenciu viery? Predovšetkým sa chcem veľmi podčakovať za vaše pozvanie. Moja prvá návšteva východnej Európy ma veľmi uspokojoji-

Ludia zo sveta k nám prichádzajú ako obete a v Kristovi sa stávajú víťazmi, prichádzajú ako recipienti zázrakov, aby sa neskôr stali ich nositeľmi.

la. Vidím, že sú tu veľké duchovné potreby, no rovnako aj duchovný hlad. Verím, že pre vás začína nová duchovná etapa. Ked Boh do národa posiela svoje Slovo a svojich služobníkov, tak je to vždy preto, že má s ním svoje plány. Boh chce hovoriť k cirkvi, ale potom prostredníctvom cirkvi do celého národa a aj národov naokolo. Boh miluje národy a vidím aj u vás veľké otvorené možnosti.

Počas konferencie viery sme vnímali, že služobníci nepričítali iba posolstvá, ale niečo akoby „vkladali“ do cirkvi. Vnímal si aj ty takúto „impartáciu?“

Vnímal som to úplne rovnako. Posolstvá sú veľmi dôležité, no dnes sa dajú celkom ľahko aj vygoogliť. V týchto posledných časoch sa zdá, že nielen Boh je všadeprítomný, ale pomaly to bude platiť aj o Googli. Ale to, čo cirkev potrebuje, a to čo Boh prinášal počas konferencie, bola práve impartácia. Dokonca som vo svojom vnútri silno vnímal, ako bol v duchu odstránený akýsi poklop. V našom napredovaní za Pánom sú vždy dve roviny. Tá prvá rovina je, keď sa pozrieš späť na to, čo Pán vykonal, a neostáva ti nič iné, než vdăčnosť. Tou druhou rovinou je pozrieť až za to, kde sa momentálne nachádzaš, a pohliadnuť na nové územia. Je to podobné ako v živote Jozuu, keď k nemu Boh prehovoril: „...a zeme zostało ešte veľmi mnoho, ktorú treba zaujať do dedičstva“ (Joz 13:1). Európa čaká. Myslím si, že Európa tiež spadá do kategórie verša: „Hľa, hovorím vám, pozdvihnite svoje oči a podívajte sa na krajiny, že sa už belejú, len ich žat“ (Ján 4:35). Musíme preto pozdvihnuť nových žencov, ktorí budú mať správnu perspektívnu a víziu.

V nedel'u ráno si kázal posolstvo, ktoré bolo naozaj pre-

lomové a veľmi sa zhoduje aj s tým, čo nosíme vo svojom srdeci. Hovoril si na tému „Ako sa z ovečiek stávajú vojnové kone“. Mohol by si sa k tejto téme aspoň krátko vrátiť?

Som horlivým študentom Božieho slova. Pred rokmi som strávil dlhší čas v modlitbe a kedže pochádzam z Indie, primárne som prosil Pána za svoju krajinu. Žije v nej 1,2 miliardy ľudí, no podľa oficiálnych štatistik je v nej iba 2,5% kresťanov.

Ale nemôžem sa sťažovať na to, že by do Indie neprichádzal dostatok misiónarov, ved' jedným z prvých bol už apoštol

Tomáš. No napriek tomuto úžasnému úsiliu je po dvoch tisícročiach misijnej práce v Indii len 2,5% kresťanov. Viem, že India je obrovská krajina rôznych náboženstiev, predsudkov a povier, ale napriek

tomu verím, že sa nám môže podaríť docieliť to, čo Boh hovorí. Chyba nemôže byť v Bohu, ani v posolstve evanjelia.

Ked som sa znova vrátil k štúdiu Biblie, uvedomil som si, že Ježišovou „metódou“ v Novom zákone bolo pozdvihnuť ľudí, vytrenovať ich, vyzbrojiť ich a potom ich vyslať. Ježiš povedal, že prišiel zachrániť celý svet. A predsa nikdy neprekročil hranice malého národa Izraela. Teda jedený spôsob, akým to mohol dosiahnuť, bolo prostredníctvom ľudí, ktorých vytrenoval a vyslal ako svojich veľvyslancov. Ako starozákonny príklad môže slúžiť Samson, keď chcel zničiť pole nepriateľa. Urobil to tak, že zhromaždil líšky, zviazal im chvosty a zapálil oheň. Rovnako aj my potrebujeme byť vyslaní v ohni Ducha Svätého. Oheň nás očistíuje a posväcuje zvnútra, ale tiež ničí úrodu nepriateľa.

Aby som sa vrátil k tomu obrazu, ako nás Boh mení z oviec na vojnové kone. Na bohoslužbe som citoval verš Zachariáš 10:3, kde v druhej časti hovorí, ako chce premeniť svoj ľud na nádherného koňa v boji. Praktický návod, akým to Pán robí, je skvelým spôsobom popísaný v Žalme 18. Najprv čítame, ako Boh Dávida vyslobodil a potom ho dal na „priestranstvo“. Neskôr ho povýšil na vysoké miesta, kde Boh „učil jeho ruky boju“. Podľa Galopovej štatistiky, ktorá je sice už 10 rokov stará, no stále veľmi reálna, až 95% ľudí v cirkvi nikdy neprešlo tréningom, ktorý by ich vyzbrojil do práce, ktorú majú pre Pána vykonáť. No dokonca aj z tých zostávajúcich 5% vytrenovaných, iba 7% pre Pána niečo reálne robí. Vďaka Bohu, samozrejme, sú zby, ktoré sa z tohto rámca vymykajú. Preto je klúčové, aby služobníci trénovali ľudí k službe tak, ako nám to hovorí Efežanom 4. kapitola. Tréningom nevyhnutne nemyslím teologicke vzdelanie, ale budovanie ľudov a prak-

tické uschopnenie k službe druhým. Tréning je jediným mostom, ktorý ľudí prevedie cestou od ovečiek k vojnovým konom. Snažíme sa ľudí učiť nielen to, čo majú robiť, ale naučiť ich aj, ako to majú robiť. Každý vchádza do zboru ako konzument, my sa ich usilujeme previesť procesom, ktorý im môže stať sa producentom; ľudia zo sveta k nám prichádzajú ako obete a v Kristovi sa stávajú víťazmi, prichádzajú ako

Boh nám nikdy nepovedal, aby sme obetovali cisára kvôli Bohu, alebo Boha kvôli cisárovi.

recipienti zázrakov, aby sa neskôr stali ich nositeľmi. Lebo keď sme k Bohu prišli vo svojej temnote, nielenže na nás zasvetilo Božie svetlo, no stáva sa aj našou súčasťou, aby sme sa stali svetlom sveta.

Okrem toho, že si pastorom kresťanskej cirkvi v Dubaji, konáš i apoštolskú prácu zakladania zborov. Povedz nám o tejto službe viac.

Momentálne som pastorom miestneho zboru v Dubaji, ale moje povolanie je viac apoštolské. V roku 1998, keď som sa stal pastorem, bol som plne zameraný na budovanie miestnej cirkvi. Čas od času som prispieval aj na misiu, ale nebol som zapojený do zakladania zborov, lebo som vedel, že som ešte neprijal povolanie do apoštolskej práce. No teraz viem s plnou istotou, že Boh ma povoláva do národov v službe apoštola a dáva mi pomazanie na prielom v mnohých častiach sveta. Často ma Pán pošle na nejaké miesto, kde vytrénujem niekoľko ľudí, ktorí potom prevezmú zodpovednosť za svoje mesto alebo národ. Takto som videl, ako Boh pozdvihol

stovky a tisíce nových zborov. Založili sme stovky zborov v Tanzánii, 3000 zborov v Indii atď.

Spomínaš si na nejaké zaujímavé svedectvo pri zakladaní zborov?

Mojím bremenom je dostať evanjelium k núdznym ľuďom. Verím, že Božie slovo ich naozaj dokáže premeniť. Pravé evanjelium nielenže odpúšťa hriechy, uzdravuje choroby a osloboďuje, ale tiež do života prináša hojnosť. Platí to aj pre kresťanov a pastorov, ktorí trpia núdzou a pôsobia v nehostinných podmienkach. To, čo potrebujú, nie sú peniaze či ošatenie. Sám som toho svedectvom, ako som sa o to podelil aj v kázňach

u vás. Keď som začal svoju službu, roky som spával na zemi, mal som deravé topánky a iba jedny nohavice na celý rok. Dnes je to už v mojom živote inak. Ale to, čo ma zmenilo, požehnalo a prinieslo zaopatrenie, je Božie slovo.

Vezmieme si za príklad Petra, ktorý sa ocitol v silnej búrke v Matúšovi 14. kapitole. Keď k nemu prehovoril Ježiš, dokázal chodiť po vodách. Niektorí namietnu, že potom sa topil, no Ježiš ho zdvihol a Peter sa znova vrátil do loďky, chodiac po vode. Naučil som sa z tohto príbehu, že to, čo počúvame, mení naše vnímanie. Naše vnímanie premieňa našu perspektívnu a naša perspektívna následne ovplyvňuje naše očakávania. Miera nášho očakávania mení spôsob našich modlitieb a naše modlitby menia náš život, službu a budúcnosť. Keď bol Peter v loďke, nežiadol od Ježiša iba to, aby prežil. Zvolal: „Pane, ak si to ty, povedz Slovo! Aby som mohol chodiť po vodách!“ To sa ma naozaj mocne dotýka. Čo to však spôsobilo? Vedel, že ak to povie Ježiš, ak to bude Slovo od Ježiša, nemusí len prežívať, ale môže víťaziť. Preto keď ideme do národov tzv. tretieho sveta, prinášame im Božie slovo a ono robí divy.

Ked' som vycestoval do Tanzánie a vytrénoval som niekoľkých služobníkov, vrátili sa do svojich osád a stretli jedného pastora, ktorý bol negramotný a nemal žiadne vzdelanie. Opýtal sa ich: „Ako je možné, že vaše životy sú také zmenené?“ Povedali mu, že absolvovali duchovný tréning. Na našich školeniach, či už sú 3-dňové, alebo 21-dňové, nahrávame všetky posolstvá na CD a rozdávame ich delegátom zadarmo. Pastor bol veľmi sklamaný, že to minul, no bol ako Gedeon. Schovával sa vo svojom strachu, no zároveň mal úprimné srdce a pýtal sa Boha, kde sú tie zázraky, o ktorých počul. Dali mu teda CD s 21-dňovým vyučovaním. Všetky kázania si vypočul a za rok vo svojom okolí založil ďalších 40 zborov a aj ich dokázal finančne podporovať napriek tomu, že bol chudobný. Dokonca začal financovať dvoch ďalších misionárov v Indii. Pritom mňa osobne nikdy nestretol. Preto hovorím, že to nie je o osobnosti alebo o pastorovi Srinim, ale o moci Božieho slova.

Ako sa dá toto všetko, o čom si s nami hovoril, skíbit s rodinným životom? Aj vzhľadom na to, že sám často cestuješ a si mimo domova.

Ked' som začínať v službe, v tejto oblasti som totálne zlyhal. Nikto by ma nemohol obviníť z toho, že som Bohu neslúžil, no bol som vinný tým, že som Bohu slúžil až nad mieru. Myslím si, že mnogí Boží služobníci v tom, zvlášť na začiatku služby, nenašli správnu rovnováhu. Najlepším spôsobom, ako sa to naučiť, je prostredníctvom porozumenia Božiemu slovu. Ak však tieto lekcie nezvládame dobre, Boh nás naučí aj cez naše zlyhania. Ja som sa učil obidvomi spôsobmi. Ježiš mal jedno krásne vyučovanie, keď sa ho spýtali, či treba platiť dane cisárovi. Ježiš povedal: „Prineste mi mincu. Čí obraz je na nej?“ Odpovedali: „Cisárov“ Otázka jasne smerovala k téme financií a platenia daní. Ale čo odpovedal Ježiš? „Dajte cisárovi, čo je cisárove a Bohu, čo je Božie.“ Odkiaľ sa v odpovedi vzala tá časť o Bohu, keď v otázke ani len nezaznela? Z tejto odpovede sa môžeme naučiť, že či už sa to týka financií, sociálneho života, alebo rodiny, Boha z toho nikdy nemôžeš vyniechať. Ten Boží faktor tam vždy musí zostať podobne ako vzduch, ktorý dýchame. Ale to, v čom potrebujeme múdrost', je nájsť Boží faktor, ale aj cisárov faktor – priestor pre rodinu, ale aj službu. Boh nám nikdy nepovedal, aby sme obeťovali cisára kvôli Bohu, alebo Boha kvôli cisárovi. Preto sa potrebujeme učiť tejto rovnováhe, ktorú nájdeme v múdrosti Božieho slova. Potom bude služba Bohu úžasnou radosťou. Pre mňa osobne je kázanie Božieho slova veľkým potešením. Dalo by sa to pripodobiť momentu, keď sa pri lyžovaní postavíš na kopec, aby si sa spustil, cítis adrenalín a nadšenie. Ja to zažívam pri kázaní Božieho slova, možno ste si to všimli (smiech). Ale, samozrejme, sú chvíle, keď potrebuješ povedať nie službe kvôli rodine a inokedy nie rodine kvôli službe. Ale na to, aby si vedel, čo kedy robiť, potrebuješ Božiu múdrost', ako hovorí Jakub 1:5, „Ak sa však niekomu z vás nedostáva múdrosti, nech prosí Boha, ktorý dáva štedro a bez výčitek, a dostane ju“.

Čo by si povedal na záver čitateľom Víťazného života a kresťanom na Slovensku?

Verím, že Boh je ten istý po celom svete. Podobne aj diabol, i keď ten na seba berie rôzne prestrojenia. Aj ľudia sú rovnakí, akurát majú svoje špecifika podľa rôznych regiónov, v ktorom

rých žijú. Biblia nám dáva množstvo zasľúbení o tom, ako nám Boh dáva víťazstvo vždy, všade a vo všetkom. Potreba vo vašej časti sveta je obrovská. Samozrejme, v krajinách treteho sveta, je tá potreba viditeľná, fyzická a veľmi zjavná. Aj preto ponúka príležitosť podeliť sa s ľuďmi o dobrú zvest evanjelia.

Vo vašom národe by som videl dve základné potreby. Tú prvu je istá urgencia a zlomenosť srdca. Isté bremeno, ktoré musíme niest' za naše národy. Ale v konečnom dôsledku to nie je naše bremeno, ale Otcovo. Ak má Otec zlomené srdce, ja, ako zodpovedný syn, by som tú zlomenosť mal zdieľať s ním. Môj otec má 83 rokov a keď vážne ochorel, okamžite som letel do nemocnice, kde bol hospitalizovaný, aby som ho navštívil. Nemohol dobre chodiť, tak som ho podopieral a staral sa o neho. Bol som šťastný, že som mohol podopierať ruky, ktoré kedysi podopierali mňa. Môj otec bol za to taký vdľačný až plakal. Keď prichádzam k nebeskému Otcovi a vidím, ako je jeho srdce zlomené pre Európu a Slovensko, tak mu túžim povedať: „Otče, vidím, že máš zlomené srdce pre môj národ. Ale ja som už dospel a vyrástol a nechcem byť viac egocentrickým a zameraným iba na seba. Neboj sa, Bože, vezmem zodpovednosť za Slovensko a ponesiem tvoje zlomené srdce.“ Niektorí to nazývajú Božou láskou, bremenom, iní zlomenosťou. Na jednej strane potrebujeme túto urgenciu a hlad po Bohu, na druhej potrebujeme správny druh praktického tréningu. Verím, že potom nielenže národy ovplyvníme, ale ich aj premeníme.

Dakujeme ti za službu počas konferencie i za tento rozhovor, v ktorom si odovzdal veľa múdrosti a porozumenia z Božieho slova. Verím, že sa znova uvidíme!

Otázky kládol Peter Čuřík

Ako privádzať ľudí k Ježišovi!

PETER ČUŘÍK

Žijeme v posledných časoch, ktoré sú aj pre kresťanov veľkou výzvou, no zároveň poskytujú obrovské možnosti evanjelizácie. Āke Carlson správne poznamenal: „Cirkev by mala využiť akékoľvek nové prostriedky, aby kázala staré dobré evanjelium.“ Ježiš povedal: „Polia sa belejú, len ich žat.“ No ešte predtým vyzval svojich učeníkov týmito slovami: „Nože pozdvihnite svoje oči!“ Žatva je všade okolo nás, polia sú pripravené a zrelé, len veriaci potrebujú pozdvihnúť svoj zrak, aby čas žatvy naplno využili. Ježiš miluje každého človeka nesmiernou láskou. Ján 3:16 hovorí: „Boh tak miloval svet...“ Teraz je rad na nás.

Pozrite sa na to, ako k ľuďom pristupoval sám Ježiš:

„A ked' išiel odtiaľ Ježiš, videl človeka, menom Matúša, sediť na cle a povedal mu: Pod' za mnou! A vstal a išiel za ním.

A stalo sa, ked' sedel Ježiš v jeho dome za stolom, že hľa, prišli mnohí publikáni a hriešnici a stolovali spolu s Ježišom i s jeho učeníkmi. A ked' to videli farizeovia, hovorili jeho učeníkom: Prečo jie váš učiteľ s publikánmi a s hriešníkmi? A Ježiš počujúc to povedal (im): Zdraví nepotrebujú lekára, ale nemocní“ (Mat 9:9-12).

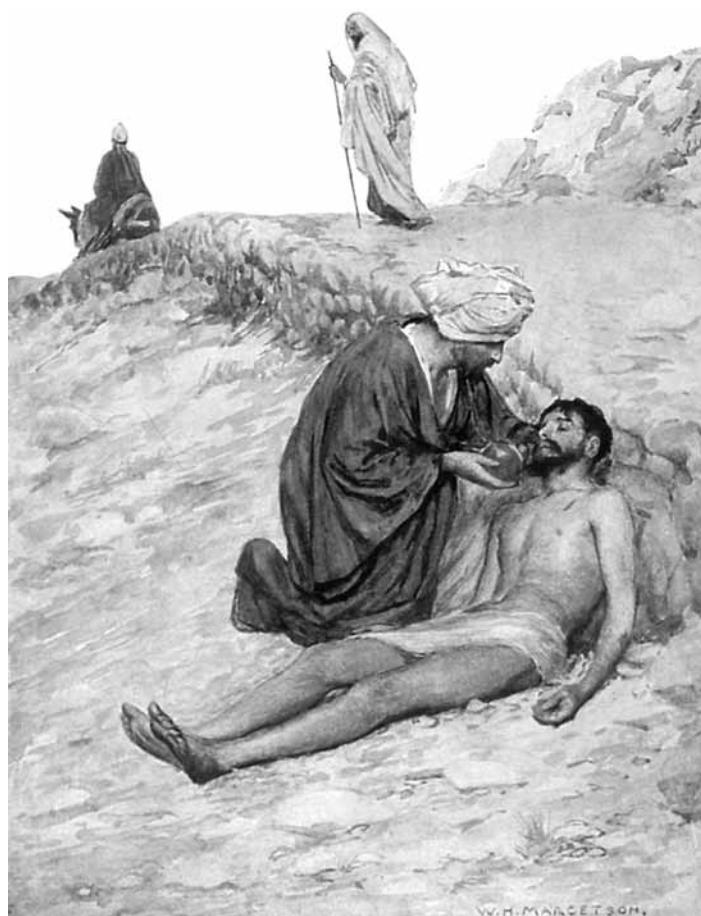
Ked' Ježiš prechádzal popri colníkoch „videl“ človeka, menom Matúša. Väčšina ľudí okolo neho prešla bez povšimnutia alebo s pohŕdaním. Matúš si totiž zvolil veľmi nepopulárny spôsob obživy – pre Rimanov vyberal od Židov dane. Určite na tom dobre zarábal, no jeho sociálny život musel byť na bode mrazu. Bol jednoducho kolaborantom a nenávideným človekom. V jednom z filmových spracovaní evanjeliového príbehu Ježiš priviedol Matúša k dvanásťtim a predstavil im ho ako Matúša. Peter na to zamrmhal: „Áno, ale tento väčšinou počúva na iné mená.“ Matúš bol zradca a pravdepodobne veľmi egocentrický človek. Išlo mu iba o vlastný prospěch a asi neboli veľmi nábožný, pretože inak by sa skôr chcel rímskej nadvlády zbavit, a nie sa na nej priživovať. No Ježiš „videl“ cez to všetko a povolal Matú-

ša do svojich radov. Povedal mu: „Pod' za mnou!“ A na prekvapenie všetkých Matúš „vstal a išiel za ním!“ Úžasné! Ježiš pozná srdce každého človeka! Vedel, že za tou Matúšovou pozlátkou

tový priestor, dokáže doň navrhnuť farby, kombinácie materiálov a výsledný dizajn. Ked' ho nakoniec zariadi, udiví nás, ako všetko do seba zapadá. To preto, lebo má dar a zručnosti na to, aby

videl súvislosti, ktoré nám unikajú. Alebo maliari či hudobní virtuózi, ktorí dokážu vytvoriť nádherné diebla. Ked' mal Mozart iba štyri roky, už bol slávnou celebritou, lebo napriek svojmu mladému veku dokázal komponovať skladby a symfónie. Ked' sa ho spýtali, ako to robí, odpovedal: „Jednoducho dám k sebe notičky podľa toho, ako sa k sebe hodia.“

Ježiš je takým dizajnérrom a virtuózom, ktorý dokáže vziať Matúšov a urobiť z nich apoštолов. On dokáže pozrieť na polotovar a vidieť v ňom finálny produkt. Ježiš nám prikázał, aby sme šli do celého sveta a činili učeníkov zo všetkých národov. Verím, že nám na to dáva svoje „videnie“, aby sme neminuli Matúšov, Jakubov a Jánov či Saulov, ktorých nám posila do ces-

sebaistoty a arogancie je srdce, ktoré túži spoznať pravdu. Matúš stretol Ježiša a ten navždy premenil jeho život.

Z tohto príbehu sa môžeme od Ježiša naučiť jednu úžasnú lekciu: Ježiš ľudí videl očami viery.

1. Pozeraj na ľudí očami viery.

Je to podobné ako s dizajnérom alebo architektom. Ked' vidí prázdny by-

ty. Možno o nich tento svet nemá vysokú mienku, ale Ježiš ich dokáže premeniť na svojich učeníkov. Ked' povolával Saula z Tarzu, poslal za ním damaského Ananiáša, aby mu slúžil. Ananiáš však pochyboval o správnosti voľby a namietal: „Pane, počul som od mnohých ľudí o tomto mužovi, ako mnoho zlého učinil tvojim svätým v Jeruzaleme. A má aj tu moc od najvyšších kňazov poviazať

všetkých, ktorí vzývajú tvoje meno...“. Počúvaj, čo mu odpovedal Ježiš: „...Id, lebo on mi je vyvolenou nádobou, aby zaniesol moje meno i pred pohanov i pred kráľov i pred synov Izraelových“ (Sk 9:13-15). Boh má vyvolené nádoby, ktoré tak zatial možno nevyzerajú, no posiela nás k nim, aby sme im kázali evanjelium. Potom je

ktorý všetci prehliadali. Ježiš stoloval s Matúšom a jeho kumpánmi v ich dome! Ježiš nemal problém budovať vzťahy ani s tými, ktorí ešte neboli súčasťou Božieho kráľovstva. To isté očakáva od nás, len musíme dbať o to, aby sme si pritom zachovali hodnoty Kráľovstva.

Všetci boli šťastní, až na farizejov. Tí ho začali obviňovať, že je priate-

lom publikánov a hriechov, n i k o v , na čo mal

Ježiš nádhernú odpovedeť: „Zdraví nepotrebuju lekára, ale nemocní!“ (Mat 9:12). Koľko chorých je okolo teba? Koľko ľudí má rozbité vzťahy, problémy s alkoholom, ľažké diagnózy a depresie? Ježiš ťa k nim posiela, LEBO ICH CHCE UZDRAVIŤ! Vzťahy budujú dôveru a dôvera otvára dvere k službe. Cirkev by mala byť takýmto MATÚŠOVÝM DOMOM!

Vzťahy budujú dôveru a dôvera otvára dvere k službe.

na Ňom, aby ich sformoval do podoby, ktorá sa mu bude páčiť. Mnohí z nich predčia naše očakávania. Kto by bol kedy veril, že zo Saula z Tarzu, ktorý bol predtým „prenasledovateľom a mučiteľom“ cirkvi, sa nakoniec stane najväčší apoštol kresťanskej histórie.

Raz do ateliéru slávneho sochára Michelangela doniesli obrovský skalný monument. Majster sa naň zadíval, potom sa mu zaiskrilo v očiach a začal doň zúrivo búsiť dlátom. Jeho uční ho chvíľu bezradne sledovali a potom zvolali: „Majstre, ved' takto ho úplne znícte!“ Ale on ďalej pokračoval v práci a väšnivo zahlásil: „Musím z neho dostať toho anjela!“. Michelangelo v tom neotesanom skalnom monumente videl sochu anjela. Podobne aj Boh vidí budúcich učeníkov, misionárov ale i hudobníkov, inžinierov, podnikateľov, ktorí mu budú slúžiť, no zatiaľ sú možno stále iba vo svojej neotesnosti. Ak budeme chodiť s Bohom – aj my začнемe v ľuďoch vidieť potenciál aj vtedy, keď to iní nevidia.

2. Buduj s nimi vzťahy

Hneď na druhý deň urobil Matúš vo svojom dome veľkú párty. Pozval všetkých priateľov, colníkov a hriechníkov a, samozrejme, nezabudol pozvať Ježiša a jeho učeníkov. „A stalo sa, keď sedel Ježiš v jeho dome za stolom, že hľa, prišli mnohí publikáni a hriesci a stolovali spolu s Ježišom i s jeho učeníkmi“ (v. 10). Matúš bol taký nadšený zo stretnutia s Ježišom, že pozval k sebe domov celú svoju mafiánsku partiu. „Aj oni predsa musia zakúsiť to, čo ja,“ povedal si v duchu. Matúš našiel zmysel života a konečne našiel niekoho, komu mohol dôverovať a kto v ňom videl potenciál,

„Zanechali ho polomítveho“, čo poukazuje na človeka, ktorý sice žije, ale vo svojom vnútri je v podstate mŕtvy.

Ked' sa ho Samaritán ujal, čítame, že „...pristúpil a poobvázoval jeho rany a polial olejom a vínom.“ Olej a víno reprezentujú pomazanie Svätého Ducha. Toto je nás tromf! Boh nám dal jedinečnú výzbroj, ktorú tento svet nedokáže napodobniť! V 1. Jána 2:27 nám hovorí: „A vy, to pomazanie, ktoré ste dostali od neho, zostáva vo vás...“ Boh nám dáva súcit k ľuďom, dary Ducha, vieru v uzdravenie, autoritu nad démonmi. Ked' vysielal svojich učeníkov, dal im toto poverenie: „Chodťte a ohlasujte: Priblížilo sa nebeské kráľovstvo. Chorých uzdravujte, mŕtvych krieste, malomocných očistujte, démonov vyháňajte. Zadarmo ste dostali, zadarmo dávajte!“ (Mat 10:7,8, ekum. preklad). Ľudia okolo nás sú zranení a zbití hriechom. Ale Boh nás vybavil ako milosrdných Samaritánov olejom, teda POMAZANÍM Ducha Svätého. Nebojte sa modliť za chorých, vyháňať démonov, kriesiť mŕtvych... Zadarmo ste dostali, zadarmo dajte! Budete prekvapení, ako veľmi sa Boh prizná k vašej odvahе a poslušnosti.

3. Slúž im!

Ježiš rozpovedal známy príbeh o milosrdnom Samaritánovi. Akéhosi muža prepadli zbojnici, zbili ho, okradli a nechali polomítveho na ceste. „No, potom prišiel k nemu nejaký Samaritán, uberajúci sa cestou, a keď ho videl, milosrdensvom bol hnutý a pristúpil a poobvázoval jeho rany a polial olejom a vínom...“ (Luk 10:33, 34).

Milosrdný Samaritán mal oči otvorené. Nebol ako levita a zákonník, ktorí mali byť profesionálnymi duchovnými,

Ľudia okolo nás sú zranení a zbití hriechom. Ale Boh nás vybavil ako milosrdných Samaritánov olejom, teda pomazaním Ducha Svätého.

no vedome sa zranenému vyhli. Samaritán bol pohnutý milosrdensvom a nešťastníkovi pomohol.

Ten zbitý muž reprezentuje každého človeka. „Zostupoval“ z Jeruzalema do Jericha, čo symbolizuje cestu hriechu, zo svetla do tmy. Bol „ozbíjaný a doráňaný“, to je obraz toho, čo robí hriech a démoni s ľuďmi, ktorí idú cestou tmy.

duchovne postaral. Samaritán ho „zaviezol do hostinca“. Hostinec sa dá preložiť ako „miesto, kde sú všetci prijati“. To je cirkev! Miesto, kde sú rany uzdravené a namiesto smútka prichádza odev veselosti. Privádzajte ľudí k Ježišovi, dobre sa o nich postarajte a Boh mnohých z nich použije nad vaše očakávanie!

Boh má veľké plány

Marek KRAJČÍ – prvý evanjelikál v slovenskom parlamente

MUDr. Marek Krajčí má 42 rokov, je ženatý, s manželkou Kamilkou má 4 deti. 3 dcéry – Sáru, Jasmínu a Perlu Zoe (12, 9, 0) a syna Filipa Emanuela (7). Povolaním je lekár – detský kardiológ, 18 rokov pracuje v Detskom kardiocentre SR – jedinom špecializovanom centre pre liečbu detských vrodených a získaných ochorení srdca. Je autorm a spoluautorom viacerých odborných publikácií, kazuistík, prednášok a posterov. Aktívne pomáha aj Nadácii Detského kardiocentra. Je zakladateľom a riaditeľom platformy *Kresťania v meste*, ktorá v Bratislave preprája viac ako 30 spoločenstiev, kresťanských komunít a rôzne mimovládne organizácie. Výsledkom je realizácia mnohých spoľočných podujatí, benefičných koncertov, verejnoprospešných a charitatívnych akcií s dosahom na celú spoločnosť. Marek je držiteľom najvyššieho samosprávneho vyznamenania – Ceny primátora hlavného mesta SR Bratislavu za rok 2014 „Za nezíštnu a účinnú pomoc ľuďom v nútnej prostredníctvom charitatívnych a dobrovoľníckych aktivít v Bratislave i za hranicami mesta.“

Marek je tiež hudobník a worship líder, je autorom desiatok hymien a chválospevov, troch albumov chvál a uctievania, jedného detského albumu a je jedným z prvých priekopníkov chválových koncertov na Slovensku.

Od 5. 3. 2016 je poslancom NR SR za hnutie OĽANO – NOVA, členom Výboru NR SR pre zdravotníctvo a overovateľom Výboru NR SR na preskúmavanie rozhodnutí NBÚ.

Marek, už dlho ďa poznáme ako kresťanského lídra. Ako a kedy si sa vlastne obrátil k Bohu?

Od malíčka som vyrazil v cirkevnom spoločenstve, navštevoval som nedeleňu školu, neskôr dorast a mládež. Bibliu som považoval za nadčasové Božie slovo, pravidelne som ho čítal, učil sa naspamäť jeho verše. Ako desaťročný som na výzvu kazateľa, evanjelistu Janka Krišku v modlitbe odovzdal svoj život Pánovi Ježišovi Kristovi. Bol to silný okamžik – Duch Svätý na mňa zostúpil, keď som sa zábaval s kamarátmi na galérii kostola. Zrazu som začal plakať a vedel som, že musím na výzvu reagovať. Odvtedy som žil s neotrasiteľným vedomím, že Ježiš vždy stojí pri mne, stal sa mi najbližším priateľom. Na vyznanie svojej viery som sa dal pokrstíť vo vode. O niekoľko rokov neskôr som zažil ďalšiu skúsenosť, spolu s priateľmi sme túžili po krste Duchom Svätým. Ako sme sa za to modlili, Duch Svätý na nás mocne zostúpil. Zrazu sme začali všetci naraz a nahlas chváliť Boha. Bolo to, ako keby sa do mňa vlia-

la rieka, a z úst mi začala vychádzať chvála, rozprával som zvláštnym novým jazykom. Zažili sme Letnice, podobne ako aj prví nasledovníci Ježiša Krista. Po tejto skúsenosti som plný odvahy začal svedčiť o Ježišovi – na gymnáziu vo svojej triede spolužiacom, ale aj vonku na uliciach.

Po Koncertoch modlitieb a chváľ, na ktorých si pravidelne účinkoval v deväťdesiatych rokoch, si bol medzi nami známy ako ten, ktorý kresťanov povzbudzoval k spolupráci.

Vnímal som, že uctievanie Pána spieváním chválospevov a modlitbami môže prebudíť mnohých do živého vzťahu s Ježišom. Už počas prvého ročníka na lekárskej fakulte ma Pán spolu s ďalšími viedol, aby som začal v Bratislave organizovať *Koncerty modlitieb a chváľ* nášmu Pánovi Ježišovi Kristovi. Chodili na ne stovky kresťanov, vedeli sme naplniť najväčšie sály. Boh mi dal inšpiráciu na napísanie nových chváľ, ktoré sa stali „hitmi“ týchto koncertov. Na stredných a vysokých školách sme iniciovali modlitebné skupiny

e našou krajinou

ky, neskôr sme spoločne organizovali verejnoprospešné brigády. Do Bratislavu začali chodiť mnohí z celého Slovenska, aby toto uctievanie zažili naživo. Preto sme začali organizovať celonárodné Konferencie modlitieb a chvál, na ktoré sme pozývali aj zahraničné skupiny a inšpiratívnych kresťanských lídrov. Vydávali sme časopis KROK kresťanov v spoločnosti, hudobné albumy, organizovali rôzne duchovné a vzdelávacie semináre. Rozvinula sa spolupráca s mestom, boli sme dokonca pozvaní na

Politika je službou spoločnosti a je na nás, aby sme jej prinavrátili jej pôvodné poslanie.

audienciu k pánovi prezidentovi SR Michalovi Kováčovi. Popritom som vyštudoval medicínu a zamestnal sa ako lekár na oddelení detskej kardiochirurgie. Mal som veľmi zanieteného šéfa, už vtedy bol jedným z najlepších kardiochirúgov v Európe. Popri ňom som profesijne rástol, publikoval, prednášal, urobil si atestáciu z pediatrie a následne z detskej kardiológie. Šťastne som sa oženil, narodila sa mi prvá dcéra, práca ma bavila, mal som možnosti kariérne rást. Vtedy som zrazu vnímal od Pána pozvanie zanechať to a investovať svoj potenciál do spájania kresťanov v našom meste. Nebolo vôbec jednoduché dať výpoved zo zamestnania a spoliehať sa iba na Pánovo povolenie... Vnímal som však, že musím mať vieru, že bez nej neuvidíme nové, zaslužené veci pre naše mesto. Ako som prosil o modlitby svojich priateľov, jeden z nich mi povedal, že si mám nechať úvazok v Detskom kardiocentre aj nadálej. Boh potvrdil toto slovo a ja som zostať zamestnancom Detského kardiocentra na čiastočný úvazok až do dnešného dňa. Nemusel som úplne zanechať to, čo som mal rád – pomáhať deťom a ich rodičom aj cez túto službu. Po pol roku som dostal pozva-

nie na stretnutie štyroch pastorov kresťanských spoločenstiev v Bratislave s túžbou založiť platformu *Kresťania v meste*. Takto sa celé hnutie *Koncertov modlitieb a chvál* pretransformovalo do reálnej spolupráce spoločenstiev a celonárodné konferencie sa zmenili na celomestské. Cirkev v meste začala spoločne slúžiť.

Kedy si začal vnímať volanie do politiky?

Musím sa priznať, že o vstupe do politiky som neuvažoval, hoci mi nebola cudzia. Mám krásnu rodinu, venoval som sa medicíne, charite, vnímal nové výzvy v službe mesta. Aktívne som podporoval aj kresťanských politikov, povzbudzoval Cirkev, aby za nimi stála a pomáhala im napĺňať ich posланie. Z pohody ma vytrhlo pred dvoma rokmi prorocťvo austrálskeho pastora Rolanda Seowa o tom, že budem Bohu a našej krajine slúžiť v politike. Tento pastor mi už zopárkrát prorokoval a jeho slová sa naplnili. Teraz mi to však prišlo ako málo pravdepodobné. Krátko nato ma však kontaktoval predseda poslaneckého klubu OĽaNO Richard Vašečka, pozýval ma do politiky. Keby som nepočul

málmu stratégiu. Kampaň som využil ako prostriedok ku službe, k mobilizácii kresťanov do jednoty pre službu našej spoločnosti, za veci Božieho kráľovstva pre našu krajinu. Absolvoval som veľmi zaujímavé stretnutia, videl som, ako žije Cirkev v iných regiónoch. Kampaň som robil spolu s ďalšími kresťanmi, ktorí kandidovali za naše hnutie, a naše podujatia sme nazvali *Nádej pre Slovensko*.

Ako sa k tvojim novým výzvam stavia tvoja najbližšia rodina?

Tak ako ja, aj moja manželka sa musela s mojím povolaním pre službu v politike dlhšie zmierovať. Je to však Božia žena a vidí na mne Božiu ruku. Rozumie, že pre mňa neexistuje iná cesta, ako ísť za Pánom, kamkolvek ma vedie. Deti sa z mojej kandidatúry tešili, podporovali ma a boli rady, keď som sa do parlamentu dostal. Momentálne si uvedomujem, že času na rodinu mám podstatne menej. Je to nová práca, musím si roztriediť všetky povinnosti a optimálne zorganizovať život. Verím, že sa to zlepší. Ešteže je moja manželka veľmi stačná a zhovievavá.

Si prvým evanjelikálnym kresťanom v slovenskom parlamonte. Vo volbách si získal takmer 32 000 hlasov.

Z pohody ma vytrhlo pred dvoma rokmi proroctvo austrálskeho pastora Rolanda Seowa o tom, že budem Bohu a našej krajine slúžiť v politike.

to proroctvo, asi by som túto tému ani vôbec ďalej nerozoberal. Takto som ju musel predložiť pred Pána.

Veril si, že sa do parlamentu dostaneš?

Veril som, že ak ma tam Pán chce mať, tak sa tam dostanem. Otázkou len bolo, čo mám robiť počas predvolebnej kampane. Práve pokoj a istota, že som v Božej vôle, mi pomohla zvoliť opti-

Je to vlastne veľký zázrak, ak sa na to pozrieme z pohľadu, aké percento znovuzrodených kresťanov máme na Slovensku.

Počas kampane som si uvedomil, aké veľké plány má Boh s našou krajinou. Zistil som, že na Slovensku máme desiatky tisíc znovuzrodených kresťanov. Medzi katolíkmi je veľké prebudenie, mnohí z nich žijú v podobných spoločenstvách, ako sú tie naše. Bol som do-

jatý, keď som videl, ako ma medzi seba prijímal. Stal som sa aj ich kandidátom. Skôr medzi evanjelikálmi som našiel určité pochybnosti, či voliť mňa na kandidátke OL'aNO, je dobrá voľba. Ale získal som tisícky hlasov aj z našich radov.

Ako vnímaš slovenskú politickú scénu? Aj ty máš rozpráčité pocity z toho, že sice sa do parlamentu prekrúžkovalo niekoľko kresťanov, ale dostali sa tam aj extrémisti?

To, že sa do parlamentu dostali aj kotlebovci, je z duchovného pohľadu len reakciou na nástup Božích detí do politiky. V našom hnutí je 12 kresťansky orientovaných poslancov, väčšina z nich sú znovuzrodení kresťania a pravidelne sa s nimi modlievam. Satan je veľmi inteligentný stratég. Uvedomil si, že teraz bude v parlamente zaznievať Božie slovo, preto sa pokúša zmiastť ľudí falošným kresťanstvom. Kotlebova strana deklaruje viaceré konzervatívne a kresťanské idey, verejne sa hlásí k viere v Ježiša Krista. Ide však o akýsi ľudácky katolicizmus s charakteristickým nepriateľským postojom voči cudzincom a Židom, nepracujúcich Rómov nazývajú parazitmi spoločnosti. Obhajuje antisemitské praktiky prvého Slovenského štátu, prezidenta Tisa považuje za hrdinu, Hitlera za génia Tretej riše. Keď tieto idey ich stúpenci propagujú na internete, strana ich rýchlo maže. Ak by sa však títo ľudia dostali do vlády, svoje názory by začali pretláčať formou politickej moci. Podobne, ako by aj SaS pretláčala svoju liberálnu agendu. Ide o duchovný boj a kresťanskí politici sú v jeho prvej linii.

Hovorí sa, že politika je pánske huncútstvo alebo čertovo kopýtko. Je možné sklíbiť službu Duchom Svätým naplneného kresťana, ktorý túži po svätosti, s prácou poslanca, ktorý sa pohybuje v prostredí, kde každý baží po moci a presadzuje svoje záujmy?

Práve preto majú kresťania vstupovať do politiky. Jednou z charakteristik detí Božieho kráľovstva je, že túzia po spravodlivosti. A preto stav, ktorý prevláda v politike a za ktorý nesieme aj my zodpovednosť, by sme nemali len kritizovať alebo ho ignorovať, ale meniť. Politika je službou spoločnosti a je na nás, aby sme jej prinavrili jej pôvodné poslanie. Súčasný nelichotivý stav na politickej scéne je len dôkazom, že knieža tohto sveta má enormný záujem o moc a autoritu, ktorá bola Bohom zverená ľuďom. A skrzes nich chce vládnut', prinášať do spoločnosti nespravodlivosť a zlo, aby čo najviac ľudí neverilo vo svojho Stvoriteľa a zomieralo v beznádeji. Pre kresťanov by tento stav mal byť výzvou svietiť, prinášať nádej a nám zverenú autoritu prinávraťiť späť Stvoriteľovi a nášmu Vykupiteľovi. Potom budeme môcť vidieť aj potrebné zmeny, ktoré ovplyvnia celý nás národ.

Aké sú tvoje prvé dojmy po pári mesiacoch v parlamente? Čo sa ti podarilo dosiahnuť?

Od prvých dní som sa v parlamente nenudil. Politická práca prináša veľa príležitostí viesť osobné konverzácie či verejne prezentovať názor – v pléne Národnej rady alebo pred médiami. Mal som príležitosť naživo diskutovať s ministrom združovníctva v RTVS, viaceré mienkovorné médiá uvverejnili so mnou rozhovory či prezentovali moje názory. Je výborné, že

môžem mať v našom poslaneckom klube veľa priateľov, s ktorými vyznávame rovnaké hodnoty. Začali sa už aj spoločné modlitby poslancov ako aj modlitebné a chválové stretnutia v kinosále parlamentu. Veľmi ma teší, že som mohol v mene poslancov NR SR hostiť na pôde parlamentu delegáciu z izraelského parlamentu a predsedáť historicky prvej ustavujúcej schôdzke skupiny spojencov Izraela. (Viac na nasledujúcej strane).

Ako by sa mohli aj ďalší kresťania angažovať v politike? Kde majú šancu a ako sa môžu na to pripraviť?

Politika je službou spoločnosti, službou ľudu. Cirkevné spoločenstvo by malo vedieť identifikovať kresťanov s týmto povoláním, byť motivátorom a iniciátorom ich služby. Osobne verím, že cirkevné spoločenstvá sa potrebujú zameráť viac na lokálne komunity. Trpežlivá, praktická služba v presne špecifikovanej oblasti časom prinesie svoje ovocie. V evanjelizá-

cii sa často orientujeme len na službu slovom. Potrebujeme sa naučiť slúžiť prakticky, naučiť sa vnímať potreby ľudí a dlhodobo sa o nich zaujímať. Takáto služba neunikne pozornosti, cirkevné spoločenstvo sa potom stáva oblúbeným medzi obyvateľmi a to následne otvára cestu pre efektívne šírenie evanjelia. Keď v takomto okrsku následne cirkev postaví svojho, ľuďom známeho, kandidáta, má veľkú šancu na volebný úspech v komunálnych voľbách. Práve komunálni poslanci môžu urobiť pre ľudí najviac, lebo môžu riešiť ich bezprostredné problémy. Pri voľbách do vyšších územných celkov (VÚC) alebo Národnej rady SR je potrebné, aby kresťania vedeli v regióne, resp. na úrovni štátu spolupracovať, vybrať si spoločného kandidáta, resp. zvoliteľný počet kandidátov. Následne je nevyhnutné zvolať si dobrú spoločnú predvolebnú strategiu. V tomto vieme ako kresťanskí politici pomôcť. Jednou z našich iniciatív je aj služba pod názvom: Kresťan v politike. Organizujeme školenia, odovzdávame ďalej konkrétnu skúsenosť z úspechov kresťanských politikov na rôznych úrovniach.

Otázky kládol Martin Hunčár

Nový vzťah medzi Židmi a kresťanmi v 21. storočí

16 poslancov slovenského parlamentu vytvorilo skupinu spojencov Izraela.

VZÁCNA NÁVŠTEVA Z IZRAELSKÉHO PARLAMENTU

30. mája sa Slovensko stalo 34. krajinou, ktorá vytvorila skupinu spojencov Izraela na pôde parlamentu (dva dni potom príbudla ďalšia krajina – Litva). 16 poslancov zo všetkých politických strán (okrem LS Naše Slovensko) podporilo túto iniciatívu. Užšia delegácia pozostávajúca z poslana knesetu Jakova Margiho (strana Šas), riaditeľa Výboru kresťanských spojencov knesetu Joshua Reinsteina a predsedu Svetového židovského kongresu v Izraeli Shai Hermesha sa za prítomnosti izraelského veľvyslanca v SR J. E. Zvi Aviner Vapniho stretla s predsedom NR SR Andrejom Dankom. Celkovo osemčlenná izraelská delegácia potom rokovala s niekoľkými slovenskými poslancami pod vedením Mareka Krajčího. Naši poslanci v uznesení ustanovujúceho stretnutia vyjadrili odhadanie prehľbiť spoluprácu v hospodárskej, vedeckej a kultúrnej oblasti, ako aj na medzinárodnej úrovni. Obe strany zdieľajú rastúce znepokojenie z naraďujúceho antisemitizmu vo svete, ako aj opakujúce sa snahy o izoláciu a démonizovanie štátu Izrael. Naši poslanci ocenili úlohu Izraela ako stabilnej slobodnej demokracie v regióne, ktorá v duchu tolerancie rešpektuje a chráni občianske práva a slobody, vrátane snahy zaručiť prístup k svätým miestam vo Svätej zemi pre všetky náboženské komunity.

VIAC AKO 200 ĽUDÍ SA STRETLO NA PODUJATÍ V ISTROPOLISE

Deň predtým sa viac ako 200 ľudí stretlo na podujatí organizovanom ICEJ v Istropolise. Okrem zahraničných hostí prišli aj významní predstaviteľia židovskej náboženskej obce vrátane predsedu ÚZ ŽNO Igora Rintela, členovia nášho parlamentu, Branislav Škripek z europarlamentu a zástupca

Zľava: Renee Sharon, Moshe Leshem, Peter Svec, Josh Reinstein, MK Ya'acov Margi, Sam Grundwerg, Laurence Weinbaum a Andras Patkai.

českého senátu Libor Michálek, nechýbali ani mnohí známi kresťanskí pastori. Prítomným sa krátko prihovoril aj Ján Figel'. Zámerom bolo stavat' mosty medzi Židmi a kresťanmi. Z našej strany sme vyjadrili podporu Izraelu úprimnými modlitbami kazaťov, ktoré sa dotýkali sfdc našich

ju bezpečnosť skôr nadržiavajú Palestínčanom. Všetkých veriacich si získal svojím prejavom už starší pán Moshe-Leshem, vojnový veterán, ktorý rozprával o nespočetných zázrakoch počas svojho života.

Aj keď táto akcia nemala masový charakter, má pre našu spoločnosť

Krajiny strednej a východnej Európy dávali za vzor, pretože západoeurópske krajiny, v ktorých rastie muslimská populácia, z obavy o svoju bezpečnosť skôr nadržiavajú Palestínčanom.

židovských priateľov. Skvelým obohatením bolo aj vystúpenie hudobnej skupiny Slovo života, Danka Vráblová spievala piesne výbornou hebrejčinou. Izraelskí hostia boli milo prekvapení našou vrúcnosťou a opakovane nám vyjadrovali svoju vdăčnosť. Prosili nás, aby sme stáli spolu s nimi v neľahkých časoch, keď sú niektoré ich produkty bojkotované, konflikt s Palestínčanmi stále pretrváva, vo svete narastá antisemitizmus. Krajiny strednej a východnej Európy dávali za vzor, pretože západoeurópske krajiny, v ktorých rastie muslimská populácia, z obavy o svo-

veľký význam, zvlášť ak si uvedomíme naše krivdy voči Židom počas druhej svetovej vojny. Je to významné memento po tohtoročných parlamentných voľbách, v ktorých sa dostali do parlamentu aj poslanci, ktorí majú silné antisemitské postoje. Veľká vďaka patrí predsedovi ICEJ Petrovi Švecovi a jeho tímu za organizáciu podujatia, vedeniu zboru Bratislava City Church za logistickú podporu a poslancovi Marekovi Krajčímu, ktorý bol hostiteľom delegácie v parlamente a viedol ustanovujúcu schôdzku skupiny spojencov Izraela.

Spracoval Martin Hunčár

Maratón duše

Martin HUNČÁR

ZLOVESTNÉ KORENE

Čo si predstavím, keď sa povie les? Košaté konáre s miliómi listov, ktoré vás ochránia pred slnečnou pálavou, prípadne miesto, kde koncertujú malí operenci a kde nájdem pokoj pre svoju dušu. Ani jedna z týchto charakteristik nezodpovedala lesu, ktorým som prechádzal. Ticho okolo mňa pripomína skôr cintorín. A obrovské stromy s pokrútenými konármi bez jediného listu pôsobili desivo a sklučujúco. Žiadna lesná zver, všetko naokolo mi pripadalo od počiatku neprirodzené, k tejto kulise prispievali aj korene trčiaci vysoko nad zemou. Nikdy som nič podobné nevidel. Ako v hore, kde sa dôsledne odhrabali dva metre pôdy.

Cím d'alej, tým bol les hustejší, chodník sa v tej splete strácal a ja som netušil, či ešte idem správne. Z koreňov sa šíril nechutný, ľažko opísateľný zápach. Preč! Musím sa odiaťto čo najskôr vymotať. Lenže kadiaľ? Napravo odo mňa sa mihla postava. Žeby som zablúdil? Skúšam sa predierat tým smerom, no splet koreňov je tu ešte hustejšia, a keď sa ich dotknem, popŕhlia ako desať príhľav naraz.

Bežca už vidím detailnejšie, ale nedarí sa mi k nemu priblížiť. Chudák, ako sa tam vôbec dostal? Vraciam sa späť a zbadám niekoho po ľavej strane, poteším sa a mierim tam. No i tu korene hustnú, vytvárajú neprekonateľnú húštinu. Rád by som pomohol dievčaťu, ktoré je uväznené len kúsok odo mňa. Snažím sa mu ukázať cestu, ale je nahnevané, mám pocit, že o radu ani nestojí. Vtom mi napadlo, že by mohlo použiť meč Božieho slova. Jasné, že mi to skôr nenapadlo!

Prijalo moju radu a rúbalо okolo seba ostošest'. Korene odlietali, no jeho radosť dlho netrvala. Na každom mieste, kde zaťalo, vyrástli nové korene a to tak rýchlo, že sa uvoľneným miestom nestihlo ani prešmyknúť. Situácia sa nezlepšila, navyše mu odťaté korene zavadzali pod nohami. Potklo sa, zahrešilo a potom sa rozplakalo. Nie, toto nemohol byť môj sprievodca. Ale ako to, že ani meč nezaberá?

„Načo si sem za mnou liezol?“ osopilo sa na mňa.

„Pokúšal som sa ti pomôcť, to je všetko, sorry,“ bránil som sa. „Všetko bude v poriadku, skús vylieziť cez tamten otvor.“

„Vy muži ste všetci rovnakí,“ pokračovalo jedovato. „Na všetko máte riešenie, ale myslíte len na vlastné záujmy! Staraj sa o seba, dobre? Jáu, horšie ako príhľava!“

Nečakal som až takú smršť a nemal som vôbec chuť sa s ním dohadovať. Vymotal som sa z koreňov a razil si cestu, kým som v tomto čudesnom lese niekoho stretol. Je to vôbec možné? Ďalší úbožiacik, ktorý je pod jedným stromom doslova zarastený. Kadiaľ sa tam vkliesnil? Lomcoval koreňmi ako lev uväznený v kletke. Videl som len obrisy

jeho postavy a s nevôľou pozoroval okolo neho vyrastajúce ďalšie korene i konáre...

„Ja ho zabijem!“ dušoval sa.

„Čo? Koho?“ vyzvedal som. „Je tam s tebou nejaké zviera?“ „Ešte to by chýbalo, aby to zviera bolo so mnou,“ odvetil nahnevane. „Takto ma podviest'. Poctivo platím všetky účty a dane, urobím mu zákazku presne podľa jeho priania a on mi nezaplatí. Ani po dvoch rokoch som nevidel svoje peniaze. Kvôli nemu mi narastli dlhy... Vydríduch!“

Začínať mi svitať, o čo tu ide. Chcel som mu pomôcť. Rozhodol som sa, že začнем opatrne: „Je to asi strašný pocit...“

Prerušil ma: „Pocít? Vieš aké to je, keď trpíš kvôli darebáctvu iného človeka?“

„Chápam, ale Pán nás vedie, aby sme odpustili.“

„Ten zlosyn si nezaslúži nič iné, len trest! Do pekla aj s týmito koreňmi! Jáu, čo to napustili elektrinou?“

Nové korene vytvorili plot, už som ho vôbec nevidel, len počul. Celý zarastol... Najhoršie bolo, že som mu vôbec nevedel pomôcť. Jeho strom bol najvyšší naokolo. Čo je toto za monštrum?

„Koreň horkosti,“ ozval sa za mnou hlas.

Obzrel som sa. Predo mnou stál muž v pestrofarebnom plášti. V tomto ponurom lese jeho krikľavé farby ešte viac vynikali.

„Dbajte o to, aby nikto nepremeškal Božiu milosť, aby nevyrástol nijaký koreň horkosti, čo by spôsobil zmätkok a mnohých nakazil.“

Hned' ako to vyslovil, vedel som, že je to môj sprievodca. Pritakal som a skúmavo sa zahľadel na korene. „Ale aj tak mi pripadá, že je to dosť kruté... Takto ich trápiť.“

„Ľudia sa uväznia sami. Na vine nie je Boh.“

„Prečo však nefungoval meč Ducha?“

„V tomto prípade každá rana mečom len znova pripomína, že je potrebné odpustiť. Samotné oháňanie mečom teda nepomáha, iba odpustenie nás vyslobodí z područia koreňov horkosti.“

„Aha... Vďaka Bohu, mňa ten strom nedostal.“

„Každý, kto sem vojde, prechádza testom. Pokiaľ nemá voči druhým horkost' a nenávist', prejde podobne ako ty.“

V živote som veľa krát musel odpustiť. Vždy som tak urobil premožený Božou dobrotu. Nikto mi však nespôsobil skutočnú traumu, neviem aké to je, ak niekomu vo vojne vyvraždia rodinu; nezažil som, ak niekomu podpália dom. Sú to sice extrémne situácie, ale stávajú sa. Kto vie, čo ma ešte čaká? Som si však istý, že ak aj budem prechádzať niečím

ťažším, na tento les si isto spomeniem... V hlave mi však vŕtala myšlienka, prečo som sa musel lesom predierať, ak som všetkým odpustil.

„Koreň horkosti ovplyvňuje všetkých naokolo,“ odpovedal na moje myšlienky sprievodca. „Ak s ľuďmi, naplnenými žľcou, prídeme do styku, dotýka sa nás to. Musíme sa tým záoberať, a ovplyvňuje nás to, preto sa boríme aj my. V tvojom svete sa udeje ešte veľa zla a korene horkosti budú vo vašich mestách zapustené hlboko.“

Zrazu som uvidel svoje mesto celé zarastené koreňmi. Celé budovy obohnané dlhočíznymi koreňmi – ako keby som zbadal zakliaťe mesto zo sveta fantázie. Niektoré stromy boli vyššie než najvyššie budovy. Vidím školy obohnané koreňmi ako ostnatým drátom, čerpajúce zlo z horkosti žiakov i učiteľov. Súdy, ktoré kvôli prieťahom neplnili svoju funkciu. Aj parlament, prezidentský palác a ďalšie paneláky boli uväznené ako zámok v rozprávke o Šípovej Ruženke. Tu by však nepomohol žiadny bozk princeznej, len odpustenie zo srdca... Niektoré domy boli tak poviazané, že k vyslobodeniu by bolo treba odpustiť znova a nielen jednému, ale mnohým. Presne ako to povedal Ježiš: A čo by sa aj sedem ráz za deň proti tebe prehrešil a sedem ráz sa k tebe vrátil a povedal by: Ľutujem!, odpust' mu!“²

„Nechýbalo veľa a korene horkosti by uväznili aj mňa,“ rozhovoril sa zase sprievodca. „Utfřil som rany od najblížších... Tie bolia najviac.“

Kto by to mohol byť? „Ako ti ublížili?“

„Moji bratia ma chceli zabíť. Nakoniec si to rozmysleli a predali ma do otroctva.“

„Jáj, Jozef?“

„Áno.“

V okamihu som mal pred očami celý príbeh.³ Bratia, ktorí mu závideli požehnanie a otcovu priazeň. Hodili ho do práznej cisterny na vodu a chceli odísť preč. No keď uvideli karavánu, vytiahli ho a predali do Egypta ako otroka. Čo ten musel prežiť...“

„Prosil som, aby to nerobili, ale tvárti sa, že ma nepoznájú. Ich kamenné tváre ma mätali aj v noci. Rozhodol som sa však odpustiť. Jediná cesta, ak som si chcel zachovať čisté srdce. Pán Boh ma potom u Pótifara požehnal, ale prišla ďalšia zrada.“

„Viem, neprávom ľa obvinili z toho, že si spal s jeho manželkou a zatvorili ľa do väzenia.“

„Myslel som, že Boh na mňa zabudol. Nechápal som, čo sa to so mnou deje. Prečo? Ved' som sa jej ani nedotkol. Celé moje telo i duša bolo zovreté ako v železnom zveráku.“⁴

„Aj ja som skončil vo väzení,“ prerušil nás neočakávane zakliesnený bežec. „Ten bachar, to bol také hovádo, že, jáu, tie korene pŕhlia horšie než medúza.“

„Nemysli si, ani ja som to nemal ľahké,“ pokračoval Jozef. „Vtedy boli väzenia strašné. Nakoniec mi však svitla nádej. Vyložil som sen čašníkovi a pekárovi a dúfal som, že čašník ma spomienie pred panovníkom. Zabudol.“

„Čašníka mi ani nepripomínaj. Najradšej by som ho... Nié, okolo krku nie, ved' sa tu zadusím,“ zaspieval uväznený muž.

„Musíš odpustiť,“ naliehal na neho Jozef. „Aspoň sa o to pokús. To neznamená, že ho zrazu musíš milovať, iba sa rozhodni a vyslov to.“

„Dobre... Odpúšťam mu... Čože? Jeden dlhočízny koreň sa celkom rozpadol na prach!“

„No vidíš,“ povzbudil som ho tento raz ja. „A teraz odpusti ďalším.“

Rozhostilo sa ticho. Nie je ľahké odpustiť, ak sú korene horkosti zapustené hlboko...“

„Odpúšťam tej svine,“ ozval sa znova bežec, ale teraz sa zo zovretia nedostal.

„Nezdá sa mi, že je to zo srdca,“ odvetil som čo najvýudnejšie ako som len vedel. Neschcel som ho znova popudit k hnev. „Skús ho nazvať nejak... dôstojnejšie.“

„Ale to len kvôli nemu sa to všetko stalo! Nie, prečo zase rastú tie prekliate korene? OK, nie je sviňa... je to sup!“

„Alebo supie mláďatko...“ ozval sa Jozef a uškrnul sa na mňa.

„Mláďatká sú vždy roztomilé. Jediný, kto ma v živote nenahneval bol môj dobrý vlčiak Lojzo.“

Dostal som nápad: „Tak si predstav čašníka ako svojho psíka, milého a...“

„Nedokážem to. Ja vidím pred sebou pitbullu. Zachoval sa ako pes. Jáu!“

„Dokážeš to. On nie je žiadne psisko, je to človek, ktorý zlyhal, tak ako my všetci,“ skúšal radiť Jozef. „Tak mu už konečne odpusti! Alebo sa ti páči život s tými koreňmi? Chceš tu s nimi zhniť? Chceš tu stráviť večnosť?“

„Nie! To nechcem. Je strašné byť takto gniavený spomienkami, pri každej z nich sa znova a znova otvárajú staré rany.“

Jozef pokračoval v múdrosti: „Ja ti rozumiem, viem, o čom hovoríš. Odpustenie je však jediná cesta zo zajatia. Uvedom si, že ty sám si zhrešil a spôsobil Bohu veľkú ranu, ale on ti odpustil, vymazal ti tvoj dlh. Z lásky. Je silnejšia než nenávist. Ábelova krv volala po pomste, ale Ježišova krv volá každého z nás k zmieraniu.“

„Všetkým odpúšťam,“ kapituloval konečne bežec. Nič nevravel, iba s údivom sledoval ako postupne práchnivéjú všetky korene. Neďaleko sa zvalil strom, pod ktorým bol uväznený. Ako keby ho vyžrali červy. To, čo by inak trvalo roky, sa po odpustení udialo za niekoľko sekúnd.

Podákoval som sa Jozefovi, ktorý nám na rozlúčku obom pripomenal Pavlove slová: „Navzájom sa znájajte a odpúšťajte si, najmä ak by mal niekto niečo proti niekomu. Ako Pán odpustil vám, tak aj vy odpúšťajte druhým!“⁵

Bežec mi cestou rozprával o svojom ľažkom živote a vždy, keď mu ktosi ublížil, iba utrúsil: „Ten môj milučký Lojzo.“ Ak by nás počul niekto, kto netušil, čo sa odohralo len pred chvíľou, musel by si myslieť, že všetci jeho známi sa volali Lojzo...

Obvykle mám strach, keď v lese počujem vo víchriči padat stromy. My sme však pri každom zosypaní gigantických stromov horkosti vždy zvýskli od radosti, pretože sa k nám pridávali ďalší a ďalší, ktorí zložili skúšku z odustenia.

² Luk 17:4

³ Pozri IM 37 – 40

⁴ Pozri Ž 105:18, Roh.pr.

⁵ Kol 3:13

Slово života v Bejrúte

Slovo života sa etablovalo už aj v Libanone! Je to pre nás prvý dôležitý krok v novej, historicky významnej misii, pri ktorej zvestou evanjelia zasiahneme aj Stredný východ.

„Milostou Božou nás Boh viedol na miesta konfliktov po celom svete, aby sme práve tam mohli zvestovať evanjelium,“ vysvetľuje prezident WOLI (Word of Life International) Christian Åkerhielm. „Dialo sa tak v bývalom Sovietskom zväze i vo východnej Európe, ktoré sa pred rokmi otvorili dobrej zvesti. Teraz nastal čas pre moslimskú časť sveta. Boh práve otvoril historicke okno a je zodpovednosťou našej generácie chopiť sa tejto šance. Mnohí sa za oblasť 10-40 modlili dlhé roky a my sme svedkami toho, ako sa ich prosby stávajú realitou.“

Halou sa nesú nádherné piesne uctievania v arabčine. Speváci v pestrofarebných odevoch stojia na pódiu so zdvihnutými rukami a vyžarujú odovzdanosť Ježišovi. Až sa nechce veriť, že niektorí z nich sú utečencami z bombardovaním postihnutého Aleppa v Sýrii. Odteraz sú však súčasťou práve založeného zboru Slovo života v Bejrúte, ktorý tvorí 90 členov – miestnych obyvateľov, ako aj utečencov. „Toto je úžasný historický okamih,“ hovorí s nadšením Christian Åkerhielm, ktorý sem pricestoval spolu s Carlom-Gustafom Severinom a Arturom Simonyanom, pastorem Slova života v Jerevane, aby sa zúčastnili na otvorení zboru. „Bol som tu pred 16 rokmi a od-

kvôli vojne. A práve bývalí členovia aleppského zboru tvoria základ bejrútskej cirkvi. V Libanone žije okolo dvoch miliónov sýrskych utečencov, čo umožňuje novoznáknutému zboru zasiahnuť ľudí z rozsiahlych oblastí tamojšieho regiónu. „Vnímam, že Boh nám takýmto spôsobom otvoril dvere na Stredný východ,“ pokračuje Christian. „Vytvorili sme odrazový mostík pre evanjelium, ktoré prinesie mnoho ovocia. Boh týchto ľudí miluje a má svoje cesty, ako sa prihovoriť k ich srdciam. Tvoríme história.“

Cirkev v Bejrúte bola oficiálne ustanovená Christianom, Carlom-Gustafom, Arturom a skupinou arménskych a arabských pastorov a lídrov, ktorí boli pozvaní špeciálne pri tejto príležitosti. Za pastorov zboru boli ustanovení misionári Sevak a Narine Barsegianovci, ktorí v meste žijú už roky.

„Dnešný deň je odzrkadlénim toho, že Slovo života dokáže zjednotiť svoje sily aj na medzinárodnom poli,“ hovorí Christian. „Je to práca, ktorú robíme v spolupráci s jerevanským zborom. Sme medzinárodná sieť, pracujúca na jednej vizio. Arméni odviedli veľký kus práce, pričom zaplatili najvyššiu cenu v podobe martýrskej smrti riaditeľa misie Eduarda Petrosyana.“ Christian je nadšený tým, ako sa otvárajú nové horizonty prostredníctvom práce Slova života International, ktorý zastrešuje činnosť viacerých zborov. „Niežeby sme takýto fenomén videli iba na Strednom východe, ale tu je to obzvlášť vzrušujúce.“

Sevak a Narine, novoustanovení pastori, dlho čakali na tento deň a s novým odhadlaním sa pustili do ďalšej práce. „Pre nás je toto ohromný krok vpred,“ hodnotí Sevak. Aj Carl-Gustaf túžil po tomto dni. „Napĺňa ma neskonala radosť, že tu môžem byť,“ hovorí. „Čoskoro tu otvoríme biblickú školu, pretože chceme zasiahnuť ešte viac národov z tohto regiónu. Keď vytrénujeme učeníkov na takomto strategickom mieste, akým je Bejrút, verím, že Boh bude prostredníctvom nich robiť veľké veci aj za hranicami tohto mesta.“

Rune Borgső, WOLI

ANABAPTISTI (1509 – 1564)

RADIKÁLNA REFORMÁCIA

V predchádzajúcich číslach sme sa venovali najvplyvnejším osobnostiam reformácie v 16. storočí. Jedným zo spoločných menovateľov tohto prebudeleckého pohybu bol dôraz na Bibliu ako najvyššiu autoritu, ktorá je jediná smerodajná pre kresťanský život. Druhou vecou však bolo uplatňovanie tejto zásady – jednak nie vo všetkých otázkach panovala zhoda, jednak aktuálna spoločenská, politická a náboženská situácia priala reformovaniu niektorých oblastí viac a niektorých menej. V tejto situácii bolo len logické, že niektorí reformátori boli umiernenejší, iní radikálnejší a snažili sa presadiť aj tie otázky, ktoré boli v spoločnosti kontroverznejšie. Toto krídlo označujeme ako radikálna reformácia.

Radikálna reformácia nebola žiadnym jednoliatym hnutím, je to skôr súhrn rôznych prúdov reformácie, ktoré na rozdiel od hlavných prúdov **neboli riadené vládnymi úradmi**. Z toho lo-

hľad zdalo – otázka krstu bola len vyjadrením širšej snahy, ktorej cieľom bola **rekonštrukcia cirkvi a sociálneho poriadku**. Zmena chápania cirkvi z ľudovej, do ktorej sa ľudia rodia, na spoločenstvo tých, ktorí sa osobne rozhodli do nej patriť. Vzhľadom na previazanosť cirkvi so štátom bol takýto pohyb zo strany mocných videný ako veľmi nebezpečný. Anabaptisti vlastne urobili najradikálnejší pokus o obnovenie cirkvi z celej reformačnej éry a stali sa prvou nezávislou cirkvou svojich čias.

Pri zdrode anabaptizmu stáli **Felix Manz** a **Conrad Grebel**, ktorí dospele k názoru, že švajčiarsky reformátor Ulrich Zwingli zastal v reformáciach na polceste. Začiatkom roka 1525 začali svoje zistenia o krste detí uvádzat' do praxe a keď mestská rada v Zürichu následne vydala príkaz, aby všetky rodiny s nepokrstenými det'mi dali deti do ôsmich dní pokrstiť, namiesto toho sa zišli v dome Manzovej matky

a bývalý knaz Goerge Blaurock požiadal Grebela, aby ho pokrstil. Keď to Grebel urobil, Blaurock pokrstil 15 ďalších účastníkov zhromaždenia.

Hoci mestská rada radikálov z kantónu vynhala, tí odmietli odísť, začali sa schádzať na vidiek u súkromných domoch, krstili sa ďalší ľudia a spoľočne prijímali Pánovu večeru. Na veľkonočnú nedelu 1525 bol pokrstený **Balthasar Hubmeier**, a tak vznikla skupina dnes známa ako **švajčiarski bratia**. Práve Hubmeier neskôr priniesol anabaptizmus na **Moravu**, kde sa tiež rozšíril.

Medzi dôrazy anabaptistov patrilo učenictvo, sloboda svedomia, oddelenie cirkvi od štátu, odmietali aj prísaahu a vojenskú službu. Stali sa terčom prudkého **prenasledovania** nielen z teologickej, ale aj z politických dôvodov. Často boli trestaní utopením (ako paródia na krst ponorením). Ako prvý bol takto utopený v rieke Limmat samotný Felix

Manz začiatkom roku 1527. Pri poprave chválil Boha, že môže zomrieť za pravdu, a zvolal: „Do Tvojich rúk odovzdávam svojho ducha!“ Hoci nie je isté, či Zwingli s popravami súhlasil, verejne proti nim neprotestoval. V prenasledovaní novokrstencov sa s katolíkmi spolčili aj luteráni, napriek počiatočnému nesúhlasu Luthera. Aj v samotnom anabaptizme sa vyskytovali extrémy, najznámejším smutným príkladom je Münster, ktorý bol vyhlásený za Nový Jeruzalem. Pokus o ustanovenie Božieho kráľovstva na zemi skončil otrasnými násilnosťami a veľmi poškodil povest všetkých anabaptistov.

Napriek krutému prenasledovaniu a niektorým extrémom sa hnutie šírilo ďalej, rozšírilo sa aj do iných krajín a stalo sa zárodkom hnutí, ktoré existujú dodnes – korene v ňom majú meno niti, kvakeri, amiši a v určitom zmysle aj baptisti. Okrem iných krajín sa anabaptizmus rozšíril aj na už spomínanú Moravu a západné Slovensko, kde boli jeho príslušníci označovaní ako **habáni**. O tom ale zas v ďalšom čísle.

Zdroje:

Pavel Hanes: *Dejiny kresťanstva*. Banská Bystrica: Trian, 2007
Wikipedia – Slobodná encyklopédia
PuritanBoard.com
Tomáš Počai

KREŠTÁNSKÉ CENTRUM

SLOVO ŽIVOTA

KAŽDÚ NEDEĽU o 10.00 h
2. posch. | tel.02-20929311

www.slovozivota.sk

- Bohoslužby každú nedeľu o 10.00 hod. na Tomášikovej 30 v areáli Omnie •
 - ◆ Špeciálny program pre deti, miestnosť pre mamičky s bábätkami ◆
 - ◆ Môžete si dať u nás nedeľný obed, máme tiež otvorenú predajhu kníh ◆
 - ◆ Kázanie je tlmočené do angličtiny / The preaching will be interpreted into English ◆

PODPORTE MISIJNÉ A DOBROČINNÉ PROJETKY

Jednotlivé projekty môžete podporiť na č. ú.:

IBAN: SK87 0200 0000 0000 6843 4112 Swift: SUBASKBX

Misijné a dobročinné projekty

časopis Vítazný život	var.symbol
evangelizácie SR, Evanjelizačný partner	11
Dary na prácu zboru SŽ, Dobrovoľné príspevky	20
Pomoc sociálne slabým, Služba pomoci SŽ	1
Služba sirotám, Nadácia GF&H, Uganda	22
Celosvetová misia, Misia Livets Ord Uppsala	23
Podpora detskej služby, Detský tábor Slova života	26
Podpora projektu, Budova Slova života	54
	3

Evanjelizačný partner

Kto je evanjelizačným partnerom?

- modlí sa za obrátenie ľudí na Slovensku a za evanjelizácie, ktoré poriadame.
- Pravidelne, napríklad mesačne, prispieva sumou, ktorú si sám zvolí

Kam smeruje finančná podpora?

- na evanjelizačné náklady (prenájmy, doprava, letáky, odmena misijným pracovníkom)
- na misiu v zahraničí

Ako platiť?

Poštovou poukážkou alebo bankovým prevodom na účet: SK87 0200 0000 0000 6843 4112, Swift: SUBASKBX, var.s.20

POMÔŽTE VÍŤAZNÝ NÁM VYDÁVAŤ ŽIVOT

Toto číslo vychádza v náklade 2 850 kusov. Časopis rozposielame zadarmo už na viac ako 1 450 adries. Veľkú časť nákladov stále nesie nás zbor a mnohí verní príspievatelia z celého Slovenska. Sme veľmi vďační za každý príspevok, či na pravidelnej báze alebo jednorázovo.

Vašu podporu, prosíme, pošlite priloženou poštovou

poukážkou alebo sumu poukážke na:

VÚB BA – centrum,

IBAN: SK87 0200 0000 0000 6843 4112

Swift: SUBASKBX

POZERAJTE POSOLSTVÁ ZO SLOVA ŽIVOTA NA YOUTUBE

Už viac ako rok sprístupňujeme nedeľné posolstvá z nášho zboru SŽ Bratislava na kanále youtube Slovo života Bratislava. Na stránke www.slovozivota.sk kliknite na ikonku Kázne youtube kanál SŽ alebo si jednoducho na youtube zadajte Slovo života Bratislava či mená pastora Petra Čuříka, Martina Hunčára a ďalších slovenských a zahraničných kazateľov, ktorí u nás kázali. Najjednoduchšie je prihlásiť sa na aktívny odber spomínaného kanála. Týmto spôsobom budete vždy informovaní, kedy a aká kázeň tam pribudla.

VÍŤAZNÝ ŽIVOT 2/2016

Registračné číslo

Ministerstva kultúry:

ISSN 1338-1717, EV 3275/09

vychádza 3x do roka, jún 2016

16. ročník

Časopis pre všetkých kresťanov. Obsahuje články, svedectvá, reportáže, príbehy a oznamy o nových knihách, a kresťanských podujatiach.

Vydáva: Slovo života international Bratislava

Tomášikova 30, 821 01 Bratislava, IČO 30 839 998

tel./fax: 02-20929311

e-mail: slovozivota@slovozivota.sk

www.slovozivota.sk

Zodpovedný redaktor: Peter Čuřík

Články, technické spracovanie a preklady:

Peter Čuřík, Martin Hunčář, Lenka Bašnárová,

Tomas Počai, Janka Hrvánková

Vizuálna koncepcia: Ľubica Tomašíková

Fotografie: Mirka Vajdová, Petra Rusnáková,

Robo Cibula, Milana Horváth, Tomáš Vyskočil.

Prešlo jazykovou korektúrou.

KONFERENCIA VIERY 2016

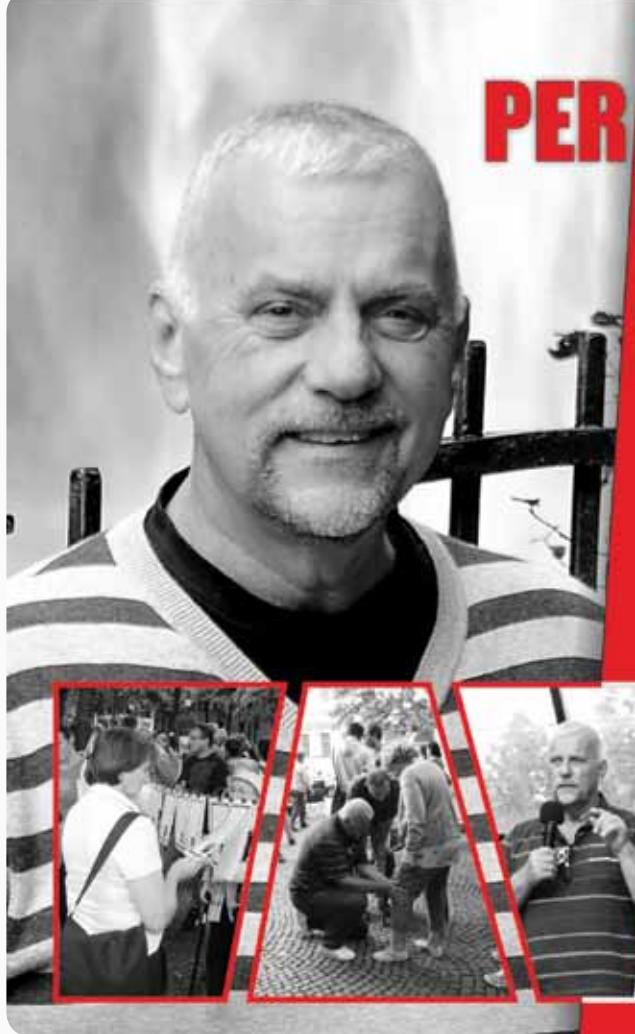

ZO ŽIVOTA ZBORU

NÁVŠTEVA POSLANCOV KNESSETU

PER MISSION TOUR 2016

Ježiš uzdravuje!

Per Cedergårdh káže evanjelium v moci Ducha Svätého a veľa ľudí prijíma cez jeho službu uzdravenie. Pochádza zo Švédska a je vyštudovaným architektom. Spoznal Ježiša pred 53 rokmi a už viac ako 35 rokov cestuje po celom svete. Pri jeho častých návštěvách Slovenska sme boli svedkami mnohých dokázaťeľných uzdravení a zlepšení zdravotného stavu. Časy a konkrétné miesta stretnutí upresníme na www.slovozivota.sk.

Miesta stretnutí:

Dátum	Miesto	Čas
18.8.	Michalovce	
19.8.	Banská Bystrica	
21.8.	Bratislava	10:00
21.8.	Žilina	17:30
22.8.	Žilina	
23.8.	Komárno	

KONFERENCIA A SPOLOČNÉ NEDEĽNÉ
ZHROMAŽDENIE PLATFORMY KRESTANIA V MESTE

SLOBODNÍ

17. - 18. 9. 2016

ŠPORTOVÁ HALA ELÁN
BAJKALSKÁ 7 | BRATISLAVA

Rečníci: Sergio a Kathleen Scataglini

PROGRAM:

SOBOTA / 17.9. / 19 hod. / Sergio Scataglini
NEDEĽA / 18.9. / 10 hod. / Sergio Scataglini
NEDEĽA / 18.9. / 14 hod. / Kathleen Scataglini

Paralelné bude prebiehať program pre deti od 4-12 rokov.

INFORMÁCIE A REGISTRÁCIA:

www.krestaniavmeste.sk

**KRESTANIA
V MESTE**